

desembre 1998

núm. 195

200 PTA.

LLUCMAJOR

de pinte en ample

EL TORRENT DE CALA PI RECLAMÀ LA SEVA TORRENTERA

100 cl.

25% vol.

XARO P
d'en

CORI

F. Vidal

Elaborado por Destilerias F. Vidal Catany, S.L. - C. San Francisco, s/n.

LLUCMAJOR (MALLORCA)

Emb. 1696 - PM Reg. Ind. 7/5497 - Elaborado en España

N.R.S.I. 30.3182/PM

EDITA

Obra Cultural Balear de Lluçmajor

INFORMACIÓ I PUBLICITAT

C/. Bisbe Taixequet, 105 (Lluçmajor)

DIRIGEIX

Catalina Font

COL·LABOREN

Sebastià Alzamora	Ignasi Barceló
Miquel Barceló	Miquel Bezares
Antònia M. Bonet	Celso Calviño
Llúcia Caldés	Miquel Cardell
Francina Capellà	Joan Clar
Sebastià Cardell	Bartomeu Font
Antònia Font	Catalina Garau
Joana Font	Miquel Janer
Maties Garcies	Joan Jaume
Franc Jaume	Aina M. Llompart
Coloma Julià	Jaume Manresa
Antoni Llompart	Antoni Monserrat
Llorenç Mascaró	Joan Monserrat
Apol·lònia M. Monserrat	Guillem Oliver
Francisca Mut	Margalida Palou
Jaume Oliver	Nanda Ramon
Bartomeu Prohens	Josep Sacarès
Sebastià Rubí	Miquel Sbert
Jaume Salvà	Catalina Serra
Tomeu Sbert	Arnau Tomàs
Joan Socies	Gabriel Thomàs
Jeroni Tomàs	Bàrbara Verdera
Antoni Vadell	Francesc Verdera

IMPRIMEIX

TIRRENA, S.A.

TEL: 55 52 12

C/ Pintor Joan Gris, n° 2
MANACOR

El pensament de la Revista s'expressa
només a través de l'Editorial

Editorial

El campus Rei Jaume III

- Al llarg del propassat mes de novembre, la possible construcció d'una universitat privada a la zona costanera de Lluçmajor ha estat notícia d'actualitat. La iniciativa, sorgida el 1992, va tornar sortir a les planes dels mitjans informatius després de la denúncia del rector de la Universitat de les Illes Balears. Llorenç Huguet assegurava que el projecte, desconegut pels responsables de la Conselleria d'Educació del Govern Balear, es podria considerar com un cas de "publicitat enganyosa". La posterior declaració d'intencions del promotor urbanístic Javier Cabotà no resultava gens aclaridora: no es tracta d'una universitat privada, es construirà un campus per a la possible instal·lació a Mallorca de delegacions d'universitats públiques o privades, tant espanyoles com estrangeres.

De moment, sí que s'ha concretat que els terrenys, devers 87.000 metres quadrats, ubicats prop de la urbanització de Maioris Dècima, el promotor de la qual és també J. Cabotà, que figuraven com a rústics, passen a ser urbans, després de la revisió del Pla General d'Ordenació Urbana de Lluçmajor, aprovada inicialment. El 1996, l'Ajuntament mitjançant acord de plenari, va sol·licitar la declaració d'interès social d'aquests terrenys per acollir la iniciativa de construir una universitat privada. La declaració d'interès social va ser desestimada per la Comissió Insular d'Urbanisme de Mallorca per "considerar que el plantejament urbanístic municipal no incloïa aquesta possibilitat i que el promotor no avalava la pertinent documentació per assegurar la possibilitat de desenvolupar la iniciativa".

En aquest context, declaració d'interès social no concedida i ara requalificació dels terrenys mitjançant la revisió del PGOU, cal parlar esment a les manifestacions del rector de la UIB: "Construir una universitat privada sense especificar quins estudis s'hi impartiran ni qui els impartirà és una frivolitat, sobretot si hom té en compte que és una constructora la que promou el projecte, i podria ser una excusa per requalificar uns terrenys determinats". "Més preocupant és encara aquest anunci de la construcció d'un campus quatre dies després de la manifestació del passat 12 de novembre, convocada pel GOB en defensa del territori", afegia Llorenç Huguet.

Una condemna de la iniciativa és prematura perquè, de moment, es tracta només d'una declaració d'intencions per part dels promotors. Nogensmenys, la recent història de l'urbanisme municipal de Lluçmajor és una prova de com solen acabar les declaracions d'interès social per a alguns projectes. Basta obrir la plana de Son Antelm. El projecte inicial d'un idil·lic balneari d'aigües termals, envoltat d'hortos i de jardins d'arbres fruiters, s'ha convertit en un camp de golf que pròximament comptarà amb un hotel de la companyia Marriot.

En aquests moments, quan la iniciativa del campus universitari és tan sols un projecte, 87.000 metres quadrats de terreny han deixat de ser rústics per passar a urbans en un tres i no res, via revisió del PGOU. Els promotors insisteixen que hi ha un acord amb l'Ajuntament que la zona "sigui sòl urbà només per a ús educatiu". Esperam que així sigui i que el campus Rei Jaume III sigui una excepció respecte d'altres aventures urbanístiques, beneïdes per un interès social que en beneficia ben pocs. ♦

Plenari Ordinari de dia 18-XI-98

Modificació del projecte del Centre d'Educació de Badia Gran

A.T.

- En un plenari de caràcter extraordinari celebrat el propassat 18 de novembre, i com a únic punt de l'ordre del dia, es va aprovar la modificació del contracte de l'obra de construcció del Centre d'Educació Infantil i de Primària de Badia Gran. Aquesta modificació s'ha fet perquè aquesta obra, que portava inicialment un pressupost de 198 milions de pessetes, per defecte de manca de materials, com el ferro dels forjats, s'ha hagut d'incrementar en més de 32 milions, i per això el cost total superarà els 220 milions de pessetes.

Tot i que el tema fou aprovat per unanimitat, Antoni Garcies, del PSOE, va lamentar aquests errors, que ja es varen donar en el Centre de Salut de s'Arenal, i que retarden de manera considerable l'obra. El batle, Gaspar Oliver, va contestar que el projecte i el pressupost no ve confeccionat per l'Ajuntament, sinó que ve donat des de Madrid, el Ministeri corresponent del qual es fa càrrec de la despesa total d'aquesta obra. ♦

Plenari de l'Ajuntament (30-XI-98)

Per una universitat privada

Arnau Tomàs

- Entre els temes més importants tractats i discutits en el plenari ordinari mensual, celebrat per l'Ajuntament de Lluçmajor, a més de l'aprovació amb els vots en contra dels grups PSOE i PSM del pressupost per al proper any 1999, va ser el rebuig del govern municipal de les dues mocions presentades conjuntament pels grups esmentats, la primera contra la construcció d'una universitat privada a Lluçmajor i l'altra en contra del tancament del mollet de s'Estanyol.

Les al·legacions que varen presentar contra el tema de la universitat privada els portaveus del PSOE-PSM, Antoni Garcies va dir que "es vol construir en sòl no urbanitzable, i si hi ha algú que vol construir una universitat privada, que presenti un projecte seriós i en terrenys urbanitzables". I Antoni Llompart va afegir que el projecte és d'una il·legalitat manifesta i que el nom del nostre municipi "es veu involucrat en interessos ocults de la promotora", i també que "no és una moció en contra de la universitat sinó contra la requalificació de terrenys no urbanitzables".

Joan J. Jaume, regidor d'Urbanisme va explicar que el 1995 ja es va presentar el projecte i que la revisió del Pla General permet la requalificació del sòl com a urbanitzable. Rabasco també es va manifestar en favor de la universitat tot demanant "què passaria si aquesta universitat es

volgués construir a Calvià? Tant de bo es faci al municipi de Lluçmajor!".

Pel que fa a la segona moció, sobre el tancament del mollet de s'Estanyol, els grups de l'oposició demanaren que se sol·liciti a la Conselleria pertinent que aquest tancament es retardi fins que el Tribunal de Justícia emeti el veredict sobre l'ampliació del Club Nàutic, "i no amb una actuació que ens sembla massa precipitada". El portaveu del govern municipal, Jaume, va proposar que fos l'Ajuntament que realitzàs les gestions de demora d'aquest tancament, cosa que després d'un parèntesi del Plenari en consultes, no fou acceptada per la qual cosa finalment també fou rebutjada la moció.

Quant a la presentació del pressupost per a 1999, que s'eleva a 2.484 milions, fou aprovat amb el vot en contra de l'oposició, tot i que A. Garcies va admetre que "per primer cop es tracta d'un pressupost controlat i presentat amb temps, encara que això no signifiqui que sigui bo, perquè continuem tenint un fort endeutament". El tinent de batle d'Hisenda, Lluç Tomàs, va replicar que és un pressupost de futur i sense problemes, ja que s'estalviaran més de 447 milions de pessetes, amb unes inversions de més de 217 milions. També hem agilitat el pagament de factures, que es fa en un termini màxim d'un mes".

Altres acords

- Per unanimitat es va aprovar la subscripció d'un conveni de col·laboració entre l'Ajuntament i la Societat de Caçadors de Lluçmajor, amb l'establiment d'un gran vedat de caça amb més de mil hectàrees i el manteniment i protecció d'animals a la bassa reguladora d'aigües pluvials.

- També es va aprovar per unanimitat la concessió del servei d'abastiment d'aigües i clavegueram a l'empresa SOGESUR S.A., per un període de 20 anys. Ll. Tomàs va expressar la satisfacció amb aquesta concessió pels nombrosos avantatges que suposa obtenir, entre ells, un 21% d'abaratament de les tarifes, a més d'importants millores a la xarxa.

- Es va aprovar, també unànimement, la demolició de 36 expedients d'infraccions urbanístiques.

Alarma injustificada

- El plenari va començar a les 9 del vespre i va acabar a la 1'30 de la matinada, amb interrupcions; una d'elles perquè el batle, Gaspar Oliver, es va al·larmar a causa d'una forta olor de cremat que es desprenia de la sala de sessions, tot i que no es va poder aclarir d'on provenia.

També a darrera hora, i amb el procediment d'urgència, es va aprovar una moció del PP-ASI, contra la modificació de les tarifes del TIRME aprovades pel CIM, amb una pujada del 12%, per no tenir temps d'incloure-les en el pressupost, la qual cosa comportarà, segons manifestacions de Ll. Tomàs, estar tot l'any sense poder cobrar-les als usuaris. ♦

Vicent Pagès i Sebastià Alzamora, guanyadors del Premi Documenta 98

Els escriptors V. Pagès i S. Alzamora han guanyat "ex-aequo" la darrera edició del premi literari Documenta, dotat amb un milió de pessetes, convocat conjuntament per Edicions 62 i la llibreria Documenta de Barcelona.

El jurat va assenyalar que *En companyia de l'altra*, de Pagès i *Extinció* d'Alzamora, eren mereixedores de guanyar el premi.

Vicent Pagès va explicar que *En companyia de l'altra* és un llibre de contes en el qual hi ha "un element unitari, la identitat a través dels doblers, que és analitzat des de totes les perspectives possibles en cada un dels contes".

Segons Pagès, en aquesta dissecció del vell tema dels doblers "hi tenen cabuda des dels heterònims, els bessons, Narcís, Superman-Clark Kent, el professor que fa classe a si mateix quan era alumne, o l'home que amb 40 anys creu que és com son pare quan aquest tenia la mateixa edat o el que veu a son pare de 65 anys com veia en la infància al seu avi".

L'altra obra guardonada, *Extinció*, del llumajoner Sebastià Alzamora, es descriu el món actual però amb referències de visionaris d'altres èpoques, "en ambients quartelaris, en què la llibertat de l'individu és escassa i on l'única llibertat ve concedida pel pensament", va destacar el jurat.

Per a l'autor, *Extinció* és un intent de contar una història prescindint de dos principis, el del temps i el de la identitat, a partir de la qual es crea un joc de miralls, aparicions i desaparicions que evolucionen cap al terror, allò grotesc i fins i tot la nàusea. ♦

Els usuaris del Mollet es mobilitzen contra el tancament

- La Conselleria de Medi Ambient va fer tancar les instal·lacions del Mollet, aquest mes de desembre. Alexandre Lacour, director general de Costes i Ports, va manifestar que s'havia pres aquesta mesura per motius de seguretat, mentrestant el tribunal no decideixi sobre l'ampliació o no del port de s'Estanyol, paralitzada des del 1995. Aquest projecte contempla la demolició del mollet.

La indignació fou la nota predominant entre els usuaris del mollet i l'associació de veïns de son Reinés quan s'assabentaren del tancament decretat pel Govern, sense previ avís. Ells no havien rebut cap notificació del tancament ni de l'obligació de desallotjar les barques, i es queixaven perquè el conseller de Medi Ambient, Miquel Ramis, s'havia compromès a informar els afectats sobre qualsevol mesura que hom prengués.

El president dels usuaris del Mollet, Francesc Borràs, va manifestar que aquest mollet s'hauria de mantenir obert: "Si es tanca haurem d'anar a la Colònia de Sant Jordi, a 18 kms, el moll públic més proper a s'Estanyol, o

haurem de pagar 1.100 pessetes per varar la barca a la mar, cada vegada que volem sortir a pescar".

Els usuaris insten el Govern que no faci efectiva l'ordre de tancament del recinte fins que el Tribunal Superior de Justícia no dicti sentència sobre l'ampliació o no del Club Nàutic. ♦

Francisca Garcias rep un accèssit de dibuix

El passat 24 de novembre s'entregaren en el Cercle de Belles Arts els Premis de Dibuix Josep Costa Ferrer "Picarol". A aquesta XVIII convocatòria es presentaren 32 dibuixos i el jurat va concedir el primer premi a Tomeu Morey i dos accèssits, una per a la llumajorera Francisca Garcias i l'altra a Jessica Kraul.

A partir d'ara les obres dels concursants quedaren exposades al Casal Balaguer de Palma.

Na Francisca Garcias ja havia obtingut un premi al mateix concurs els anys 1991 i un accèssit el 1992. Ara feia sis anys que no es convocava aquest certament.

Aquesta llumajorera és prou coneguda dins el món de la pintura i ha estat mereixedora d'altres premis i accèssits a Cala d'Or, a Santanyí i al concurs de cartells "Sa Rua 92" de Palma. Ha participat a exposicions individuals i col·lectives a Inca, Palma, Manacor, Sant Llorenç i Lluemajó. ♦

Maria A. Munar a Lluçmajor

"Vendria qualcú a Mallorca si tot fos com s'Arenal?"

La presidenta d'UM, Maria Antònia Munar, el president del Comitè de Lluçmajor, José Manuel Luna i d'altres membres del comitè

tradiccions. I pel que fa a la moratòria urbanística, la va defensar posant l'exemple de Valldemossa, amb 1.200 habitants, amb l'absurd projecte d'una urbanització per a 1.500: "Vendria algú a Mallorca si tota l'illa fos igual que s'Arenal?"

Unió Mallorquina de Lluçmajor sembla haver emprès, definitivament, el camí de la seva consolidació, amb l'objectiu de lluitar per obtenir representació municipal a partir de la propera legislatura.

Aquest camí ja irreversible envers la ratificació d'UM com opció de progrés a Lluçmajor, quedà constatada el passat dilluns, dia 2 de novembre, en el decurs del sopar que la presidenta del partit, Maria Antònia Munar, compartí amb varis centenars d'afiliats i simpatitzants del municipi, i que fou precedit per les visites que realitzà als locals de les associacions

de tercera edat i per l'entrevista concedida als companys de la Televisió de Lluçmajor. ♦

A. Tomàs

Més de 300 persones es varen congregar el passat 2 de novembre a un restaurant de Lluçmajor, en un sopar organitzat per Unió Mallorquina, amb l'assistència de la presidenta de Mallorca i del Consell Insular, Maria Antònia Munar, i el president del comitè local, Josep M. Luna. Aquestes reunions s'estan produint als pobles mallorquins de cara a confeccionar els programes d'actuació per a les properes eleccions municipals i autonòmiques.

Luna, en manifestacions sobre la problemàtica de Lluçmajor i l'estat actual de l'Ajuntament, va subretxar la sistemàtica crítica de l'equip de govern municipal sobre el CIM i la manca d'educació democràtica, incomplint la promesa de confeccionar un reglament per a la participació del públic als plenis, mala aplicació del Pla Mirall, grans deficiències urbanístiques a s'Arenal, i falta de llocs o locals per a joves. "Aquesta assignatura -va dir Luna- la presentarem al nostre programa electoral".

D'altra banda, Maria A. Munar, en definir UM com un partit de centre nacionalista, va dir que això significa senzillament la defensa de l'illa i de la llengua pròpia, amb paraules com "el nostre regne és anterior al d'Espanya", "defensar els nostres interessos no va en contra de l'Estat espanyol" i "amb els 200.000 milions que se'n van a Madrid i no tornen, es podrien resoldre el 90 per cent dels problemes de Balears".

Sobre el pla de carreteres, la Presidenta del CIM es va manifestar en contra de les autopistes i en favor del desdoblament i arranament de les que ja existeixen, tot dient que el Govern encara no té el pla definit i es mou en con-

I dues dècimes més de pluges

M. Font

Les pluges d'aquest novembre a l'indret del migjorn de la nostra marina ens han afectat prou seriosament la cala de Cala Pi.

La pluja que va fer córrer el Torrent de Cala Pi el dia 17 de novembre fou la de 140 lm2 els quals varen caure localment a la conca d'aquest torrent: Capocorb, Bellen, Ses Pedreres, Cala Pi... i ens referim a la conca perquè al poble només s'enregistraren 1 m2, els quals sumats als 16 de la primera desena del mes i als 74 de la segona fan un total de 165 durant el mes de novembre.

Com a avanç de la pluviometria d'enguany podem dir que des de l'1 de gener n'hem recollits 440. Comparativament cal dir que la mitja anual de la dècada 1970-80 fou de 500 l, la de 1980-90, de 400 i pel que duim de 1990-97 de 475.

Per tant, per poc que ploqui dins el desembre, que previsiblement sembla que també serà plujós, enguany hauréu anat bastant bé de saons. ♦

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA

- Centre Coordinador -

Biblioteca pública municipal de s'Arenal

Ajuntament de Lluçmajor
C/. Berga, 64

07600 s'Arenal (Lluçmajor)
Tlf. 971 44 06 41 2

Horari: De dilluns a divendres de 15'30 a 20'00. Dissabte de 10'00 a 13'00

Dimecres 23 de desembre a les 17'30 h.

Representació del conte QUINS REIS !!

Vine a veure'ls. T'esperam

Consell Insular de Mallorca

S'Arenal

El Govern Central i una nova depuradora

Tomeu Sbert

- Una de les millors prioritaries que fan falta a s'Arenal de Lluçmajor és la construcció d'una nova depuradora, capaç i suficient. Fa anys que a cada estiu es demana de la manera més senzilla i visible, com és que en hores punta, de vegades, les aigües brutes afloren sobre l'asfalt en algun cèntric carrer, ja que les canonades absorbent no poden abastar el cabal que es produeix a causa del desmesurat creixement que els darrers vint anys ha sofert s'Arenal.

L'actual depuradora, obsoleta i insuficient, ja es va haver de construir depressa i corrents perquè les aigües brutes a inici de la dècada dels setanta anaven totes directament a la mar, mitjançant un emissari de devers un quilòmetre de llarg.

En aquells moments, el delegat provincial del Ministeri de Sanitat, senyor Calleja, va dir al batle Ramon: "alcalde, si no construyen una depuradora, les tendremos que cerrar la playa", paraules que aquest informador va poder sentir.

I es va construir, amb presses, la depuradora, devora el que avui és la rotonda que va a cala Blava i altres urbanitzacions. Ara, des de Madrid, s'anuncia la construcció d'una nova depuradora, capaç i suficient, també per poder atendre diverses urbanitzacions costaneres. Ja en una entrevista que férem al batle Gaspar Oliver, amb motiu de les fires d'enguany, ens avançava, en part la notícia. El Ministeri de Medi Ambient ha adjudicat les obres amb un pressupost inicial de 1.449 milions de pessetes; el projecte contempla que les obres siguin fetes en un temps de 18 mesos i els terrenys estan situats prop del Pont de ses set boques, dins la possessió de son Verí d'Abaix.

Notícies breus

- Sebastià Puigserver fou el campió d'un torneig de billar que va organitzar l'Associació de Persones Majors de s'Arenal de Lluçmajor. El sub-campió, en Josep Coll i en 3r lloc, en Tomeu Servera. L'entrega de trofeus, a càrrec de Rafel Rebassa es va fer al Bar Cabrera.

- Toni Jordi, pintor que destaca, torna a exposar, ara a

Un dels retrats al natural que exposa Toni Jordi a Palma.

Ciutat, concretament a les Galeries Costa, a partir d'aquest 10 de desembre i les seves obres, retrats i paisatges, es veuran exposades devers un mes.

- Amb motiu de les festes de Nadal, Cap d'Any i Reis, tendran lloc els habituals actes religiosos, socials i populars de cada any. Enguany, crec que fins i tot millorats, segons el programa. L'Església parroquial, sense dubtes, és convergència de tota classe de gent i, en definitiva, fa autènticament poble.

- Antoni Galmés, vicepresident del Club Nàutic de s'Arenal, ens va dir a una entrevista a Lluçmajor-Televisió, que canviar la bocana d'entrada i de sortida d'embarcacions, per ubicar-se a la part de son Verí Nou, costaria uns quatre-cents milions de pessetes. Els corrents marins fan que tones d'arena es col·loquin cada any on no fan falta: a la mateixa bocana d'ara i, allunyant la mar, un poc cada any, del passeig Miramar.

- Lluís Navas, president de la Federació Balear d'Ornitologia i Canaricultura, resideix al carrer de Sant Cristòfol, on també té cura de centenars de canaris i d'altres ocells. Aquests dies Navas se'n va a Andalusia en qualitat de jutge al campionat d'Espanya d'Ornitologia.

- La UD Arenal de futbol no arriba a arrancar en victòries i, per ara, ocupa un lloc incòmode a la classificació general. Acaba d'empatar (1-1) amb l'Alaior en el Municipal de son Verí Nou. Vela marcà el gol local.

- Tres matrimonis, un llucmajorer i dos arenerals, han assistit a Brasil a la III Convenció Iberoamericana de Joves Empresaris, que formaven part d'un grup de 25 joves empresaris de Balears.

- Al carrer Diego Zaforteza cantonada amb Gaspar Rullan, funciona fa dos mesos una oficina municipal de l'Ajuntament de Ciutat. Va ser inaugurada, un poc a les sordes, el batle Fageda i quasi ningú se'n va temer. Significa, però, una millora important i altament positiva, desitjada i demanada des de fa molts d'anys.

- Laura López, de 13 anys, es va proclamar campiona de Mallorca i subcampiona de Balears d'hípica, categoria infantil.

- Es va anunciar en roda de premsa a Ciutat, la construcció d'una Universitat privada en terrenys de son Granada i d'es Puig de Ros. De moment, aquest tema es veu com una il·lusió o una envalentonada.

- Bones festes i molts d'anys! ♦

TINTORERIA

Beyro

Li ofereix els seus serveis de
rentat en sec i amb aigua

Bones Festes!

C/. Príncep, 22 • Tel. 66 21 08 • LLUCMAJOR

Confirmen la construcció d'un campus universitari devora la urbanització Maioris Dècima

El projecte, criticat pel rector de la UIB, contempla una inversió de deu mil milions de pessetes

Francesc Verdera

- El grup empresarial presidit per Javier Cabotà ha confirmat la seva intenció de construir un campus universitari en uns terrenys ubicats a les immediacions de la urbanització de Maioris Dècima i l'Hotel Delta. El projecte, amb una inversió de deu mil milions de pessetes preveu la construcció de la infraestructura urbanística necessària per atreure a Mallorca i, concretament al terme municipal de Lluçmajor, delegacions d'universitats públiques o privades, ja siguin espanyoles o estrangeres.

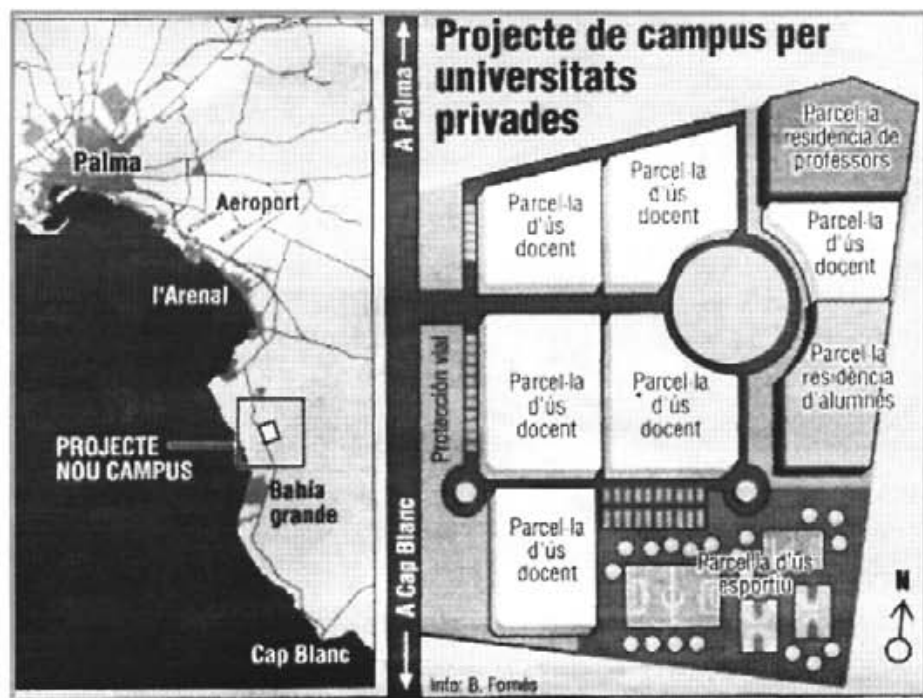
El campus, que es denominaria "Rei Jaume III" tendria una superfície de 85.846 m² i, en principi constaria de sis edificis per a la docència, dues residències per a professors i estudiants i una àrea esportiva. La capacitat del campus seria de 1.66 a 3.000 estudiants. Cabotà va avançar que el complex universitari podria iniciar les activitats en el curs 2000-2001 i que les construccions previstes tendrien planta baixa i una alçada, sense descartar la construcció d'un edifici emblemàtic, de més altures.

D'altra banda, la revisió del Pla d'Ordenació Urbana de Lluçmajor, aprovada inicialment, contempla la construcció del campus universitari. Els terrenys, que en el plantejament anterior figuraven com a rústics, abracen una extensió de 87.000 metres quadrats, han estat requalificats com urbans a l'actual revisió per tal de permetre la iniciativa del grup empresarial liderat per J. Cabotà.

El rector de la universitat de les Illes Balears, Llorenç Hugué, s'ha mostrat especialment crític amb el projecte. Segons el responsable de la UIB, "construir una universitat privada sense especificar quins estudis s'hi impartiran ni qui ho farà és una frivolitat, sobretot si és una constructora qui promou aquest projecte i es pot tractar d'una excusa per requalificar uns determinats terrenys".

Hugué, després d'afirmar que "no ens oposam a aquesta iniciativa perquè suposi una competència, sinó perquè ens sembla poc seriosa i gens documentada", va recordar que abans de donar llum verda a un projecte d'aquestes característiques, "ha de passar per la Conselleria d'Educació, el Parlament i el Consell d'Universitats, tramitació que no s'ha duit a terme".

En relació que el campus acollirà delegacions d'altres

universitats, Hugué va recordar que la Llei de Reforma Universitària "no contempla aquest terme, sinó la construcció de centres", i per això "tal com han anat les coses, en què els promotors no han concretat res sobre el projecte, aquesta iniciativa és obscurantista des d'un principi".

D'altra banda, el conseller d'educació del Govern Balear, Manuel Ferrer, va assegurar que no ha tengut cap informació, ni oficial ni extraoficial sobre el projecte per a la construcció d'un campus universitari a Lluçmajor: "Mentre no vegi el projecte no li don cap importància", va manifestar el conseller. ◆

Servei de begudes
i menjars de qualitat
a bon preu

Avda. Carles V
Tel. 66 11 17

Regenerar la platja de Cala Pi costarà devers quaranta milions

La torrentada que va recollir les fortes precipitacions del passat dia 18 va arrasar tota la zona arenosa

F. Verdera
Fotos cedides per l'Ajuntament de Llucmajor

- Els treballs de regeneració de la platja de Cala Pi costaran aproximadament uns quaranta milions, segons els tècnics de l'Ajuntament de Llucmajor.

Les fortes pluges que caigueren la matinada del passat dia 18 de novembre varen inundar els terrenys de ca's Busso, cap Blanc i s'Àguila i altres zones properes a Cala Pi. Els cabals arribaren a assolir els 40 litres per me-

tre quadrat, varen irrompre violentament al llit del torrent de la cala i arrasaren la platja.

La torrentada va arrencar el darrer tram d'escala que permet l'accés a la platja des de les urbanitzacions que hi ha devora la torre. També varen resultar danyats per la violència de les aigües els llocs d'amarrada devora les casetes de pescadors. Els escars han quedat coberts per l'arena, desplaçada de la platja. Aquesta forta riuada també va provocar nombrosos danys en el pont de ses Tortugues, a la carretera d'accés a les urbanitzacions de Ca-

la Pi i de Vallgornera. El pont fou arrasat per les aigües i la pedra i la terra que eren arrossegades en aquest violent recorregut fins on acaba el torrent.

Els tècnics municipals situen devers els 40 milions els mals causats per la forta tempesta caiguda en una zona que, tradicionalment, registra un dels més baixos índexs de pluviometria de Mallorca.

Segons va anunciar el batle, Gaspar Oliver, l'Ajuntament sol·licitarà ajuts a la conselleria de Medi Ambient i a Costes per tal de solucionar les destrosses i també per tal de finançar la regeneració de la platja de Cala Pi i dels llocs d'amarrada.

La possible regeneració de la platja ja ha despertat polèmica pocs dies després. Un anterior condicionament del tram final de la desembocadura del torrent de Cala Pi, mitjançant l'aportació d'arena, va ser durament criticat pels pescadors.

L'Ajuntament va atendre les protestes i va procedir a un dragat de part de l'arena que s'havia depositat, disminuint el calat de la badia, tradicional refugi de pesca i d'embarcacions d'oci. ♦

FELIZ NAVIDAD Y PROSPERO AÑO NUEVO

OFICINA PETER SANER • LLUCMAJOR
C./ CARDENAL ROSSELL, 48

TEL. 971 12 06 24 FAX 971 12 12 47

ABIERTO DE LUNES A VIERNES

09:00 - 13:00

PARA SUS ANUNCIOS EN:

**Ultima
Hora**

**Mallorca
Magazin**

Balears

**Daily
Bulletin**

Gorg Blau

de Viatges

VIATGE A LA NEU

Una setmana d'esquí a

ANDORRA

31 de gener - 5 de febrer

Hotel ****

Tot inclòs: **59.000.-**

C/. Mallorca, 2 - Fax: 971 44 50 35
Tel.: 971 44 50 42 - 971 44 50 43 (S'Arenal)

ESPORTS SA PLACA

*Vos desitja
unes Bones Festes
de Nadal
i Any Nou*

10 de desembre 2n Aniversari

Pl. Espanya, 39 - Telf. 12 10 00 - 07620 LLUCMAJOR (Mallorca)

Funeraria

Mare de Déu de Lluç S.L.

A. SASTRE

C/ Revolta, 11.

Tel. 62 01 46 (Santa Maria)

Amb la finalitat de poder prestar els serveis funeraris sense necessitat que la família s'hagui de molestar per ser ben atesa, tant a Palma com a Lluçmajor, posam a la vostra disposició el telèfon de servei permanent: 971 62 01 46, i a Lluçmajor vos atindrà personalment el nostre representant, al C/. Ciutat, 127-1r, Tel.: 971 66 18 62

C/ Ciutat, 127-1r. Tel. 66 18 62

(Lluçmajor)

Quatre mots

Miquela Sacarès, coautora d'un estudi dels retaules de Porreres

Coloma Julià

Perquè la retaulística dels segles XVI-XVIII a l'església parroquial de Porreres?

Des de fa uns anys en el departament de Ciències històriques i teoria de les arts de la UIB es duu a terme la catalogació de retaules de l'època moderna (segles XVI-XVIII) de les diferents esglésies parroquials i conventuals de Mallorca.

La Parròquia de Porreres era una de les poques esglésies que faltava catalogar, per això na Caterina Veny i jo ens inclinàrem per aquesta església per la seva riquesa no només arquitectònica sinó també ornamental. L'actual església porrerena es realitzà entre els anys 1667-1714 i una vegada finalitzada, s'engegaren les tasques de decoració i ornamentació. És en aquest context que es realitzarien la majoria de retaules.

No obstant es constata documentalment l'existència de dos retaules, el retaule dels dos Sants Joans i l'antic retaule de Sant Sebastià de tall renaixentista, fets al llarg del s.XVI i dels quals avui en dia s'han conservat algunes peces.

Què destacaries d'aquest treball?

El gran volum documental inèdit, fruit de la recerca arxivística i juntament amb les referències bibliogràfiques han permès esbrinar una sèrie d'aspectes relacionats amb la indústria retaulera, com per exemple qui foren els artífexs d'aquests retaules, la seva procedència (hi ha el cas d'un escultor de pedra que era de Roma i treballava al taller d'un mestre mallorquí), la cronologia, la col·laboració entre els artistes, el tipus de contracte, els finançadors, els promotors...

Amb quines dificultats vos heu trobat?

Les dificultats han estat diverses, des dels obstacles per accedir a certes documentacions, a més de la manca de catalogació d'alguns arxius. Una altra qüestió seria la poca bibliografia sobre l'art modern de Mallorca, encara que hi comença a haver-hi una relativa dinamització sobre aquests estudis.

Existeix un model que pugui identificar els retaules de les esglésies de Mallorca?

De moment només existeixen estudis aïllats i concrets, no existeix un estudi de conjunt per analitzar les característiques comunes de tots els retaules de Mallorca. ♦

Restaurant

Gran Via

Noces - Banquets - Comunions
i Bateigs

Informació: Tel. 66 03 17- LLUCMAJOR

Foc de Santa Caterina

M. del Mar Vanrell

L'Associació cultural LLAC organitzà el passat divendres 27, un fogueró de Santa Caterina a la Plaça Espanya de Lluçmajor. L'objectiu fou revivir una festa popular que amb la desaparició de l'agricultura com a font de riquesa o com a "mitjà de subsistència", s'estingí progressivament entre els anys 1950 i 1955.

La festa estigué amenitzada pels grups locals: Sonadors de Lluçmajor, Flor d'Ametller, Músics i Joves Balladors, Aires des Pla Lluçmajorer, Capocorb i Espirafoc.

Les manifestacions dels foguerons de Santa Caterina tenien lloc durant l'època del sembrar i més concretament el 24 de novembre. (Vigília de Santa Caterina).

El lloc elegit per calar foc solia ser el mateix sementer o davant la casa, "la carrera". Semblava però, que dins el sementer l'auxili de la Santa seria més generós. Crida l'atenció que fos el culte de Santa Caterina i no el de Sant Joan, que assumís el protagonisme màgic-religiós, fins el punt de protegir els blats contra l'atac del "negrelló" i afavorir el benestar d'homens i animals. Tan gros era aquest protagonisme, que fins i tot es parla d'un estel que sortia pel temps del sembrar dins el gregal, un poc abans de l'al-

ba, anomenat Catalí. Segurament devia tenir assignada més antigament la missió d'orientar els pagesos en matèria de bona o mala anyada de cereals segons el seu posat dins el cel.

Les actuacions dels grups anaren acompanyades d'unes projeccions que intentaren apropar als assistents el personatge de Santa Caterina d'Alexandria.

La festa ens porta a una reflexió del temps circular, contraposant-lo al temps lineal. El temps circular té un rerefons ple d'immortalitat i de força mítica on el pagès surt del centre de la roda, només per a tornar-hi i unir-s'hi en un tot indestructible. El temps lineal ens mostra el dia feiner, cada dia més feixuc, l'economia, les màquines, les eines, la matèria; el temps circular roda entorn a l'espècie humana com a eix del pas del temps. Perquè "no podem

acceptar un món com aquest, al qual la ciència s'ha cruspit la màgia".

Aprofitarem aquesta festa per presentar en públic el LLAC, i per convidar a tothom a fer-se soci. Al passat nº de la revista sortia el preu de la subscripció equivocada, aquest és de 1.500 per any. Gràcies i animau-vos a venir. ♦

CENTRE OPTIC EXPOLENT

C/. Sant Cristòfol, 30
Tel. 44 13 74
S'ARENAL

expert

ELÈCTRICA

Calafat

Sens dubte te convencerà

**INSTAL·LACIONS - SERVEI TÈCNIC - ELECTRODOMÈSTICS
OBJECTES DE REGAL - CLUB DE VIDEO**

C/. Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01 (Lluçmajor)

C/. Nou, 85 - Tel. 65 28 36 (Campos)

Variacions hivernenques sobre temes vells d'ara mateix

Miquel Cardell

Fa fosca negra a les sis de l'horabaixa d'aquest dissabte entre dues onades de temps d'hivern glaçat. Un temps que sempre em fa enyorar Bach, que ara mateix m'acompanya amb tota la força des de l'arquitectura sonora del *Concerto* que obri la *Cantata Bwv 35. En confusió l'ànima i l'esperit*. Canta l'orgue com si l'empenyés el vent precís de l'orquestra i em posa davant els ulls una visió recent, la dels tubs de l'orgue parroquial, que vaig visitar per primera vegada acompanyat per l'organista de Sa Pobla, i organer, Miquel Bennassar. Va ser una visió impressionant, d'aquelles que esperonen la imaginació, i reapareix ara evocada per la batentant bellesa de la música com si aquella extensió de xiulets i trompes d'estany, amb les seves soldadures meticuloses, els forats infringits per algun afinador bèstia, i els rastres de l'adaptació als gustos de l'època que es va fer al segle passat, en dur-lo a la vila, del que havia estat un orgue barroc, fos una d'aquelles ciutats que crea i instal·la aquell escultor català... Com si cada nota fos una torxa de llum que s'encengués a una d'aquelles torres imaginàries, que són les peces d'un mecanisme cansat pel segle i els anys, per la pols, per la manca de totes les atencions necessàries, però prou ben conservat: un mecanisme que serà ara afinat per recuperar-lo el millor possible dins el seu estat actual, però que ens planteja encara una pregunta o un repte: la possibilitat de posar-lo a punt tal com és ara, fruit d'una adaptació al gust romàntic feta per uns organers que significaven ja la decadència de l'escola mallorquina, s'enfronta a la d'emprendre una restauració prou més ambiciosa i complexa, però per-

fectament possible, que li retornaria la seva original, la d'un magnífic orgue barroc...

En confusió l'ànima i l'esperit que et contemplen, Déu meu! Perquè coneixen la meravella que anomena un poble jubilos: ella els fa tornar sords i muts... ha començat a cantar el contratenor, amb aquesta veu aguda que, avui, pot semblar desconcertant al qui no hi està familiaritzat, però Bach sabia prou bé que pel pensament que, de manera molt pròpia del Barroc, associava teologia i música en clau simbòlica, significava la veu mateixa de l'Esperit Sant. La música s'ha alentit, és d'una majestat carregada de fermesa i emoció, tot el conjunt evoca la tendresa mística de la contemplació retuda... i m'acompanya en un retrocés de més de quatre segles per evocar els llanguiments de Ramon Llull al *Llibre d'Amic i Amat*, Com l'evocava l'altra dia, seguint el fil de la seva inquieta, a la Sala d'actes de la Casa de la Vila, aquest il·lustre mallorquí nascut a Nova York que és Antoni Bonner. No sé si serà lleig que, estant directament implicat en la seva organització, afirmi que va ser un dels actes culturals de més nivell que hem tengut a la vila en un bon grapat d'anys. Així ho pens, tan planerament com vaig constatar que, entre un públic prou nombrós, només hi havia dos dels desset regidors de la vila. Els dos del PSM per ser exactes. I no es tractava, precisament, d'un acte partidista. De la majoria municipal, ni un, ni tan sols l'anomenada regidora de Cultura.

És només la constatació d'un fet d'una lamentable coherència. Ara mateix, l'encara projecte de mil·lionari pressupost per l'any que ve torna a preveure inversions en instal·lacions esportives, trenta-cinc milions per ser precisos. Un any més ens haurem de demanar què passa amb les instal·lacions culturals, amb l'últimàtum aquell dirigit a la Guàrdia Civil en relació a l'antic convent i teòrica futura casa de cultura. Ho escric, parlant de trens perduts, quan a Sa Pobla acaben d'inaugurar el Museu de Juguets, que es fonamenta en una important col·lecció de més de quatre mil exemplars, cedida per Tom Boig, que abans l'havia ofert a Lluçmajor, ja deu fer deu anys, quan va exposar-ne aquí una part en temps de Fires. Els governants de llavors, i em sembla que no era precisament la dretota política de quasi sempre, almanco no per les denominacions, no li feren ni cas. Com si deixas passar oportunitats hagués arribat a ser una síndrome característicament llucmajorera.

De la fama del nostre batle, tot parlant de política cultural (i d'altres polítiques, però no passem l'arada davant els bous), ens en pot donar una idea aquesta frase, que sonaria benèvola si no fos pel context irònic: *el senyor Gaspar Oliver mai no ha mostrat interès excessiu per les manifestacions culturals*. La trobava a un article publicat per Llorenç Capellà al Diari de Balears el passat 19 de novembre amb el títol *Universitat i desconfiança*. Venia a dir, l'article, que l'anunci d'una universitat promoguda per la constructora *Maiores Dècima* al nostre municipi amb el su-

port de la majoria municipal provoca com a mínim desconfiança.

I efectivament, en provoca. El projecte d'una universitat de la qual només en sabem realment un pla per fer urbanitzable una zona que no ho era, és a dir, un projecte constructor, però de la cosa acadèmica ni pruna, quatre vaguetats. Certament és per desconfiar-ne. I com que gat escaldat d'aigua freda fuig, no puc estar-me de recordar allò de Son Antelm, que havia de ser una clínica termal, amb grans extensions d'arbrat, i expedicions de llucmajorers a prendre les aigües i tal, i tots sabem com ha acabat.

Posats a desconfiar-ne, la pròpia Universitat de les Illes Balears, la seva Junta rectora i el seu Rector, Llorenç Huguet han expressat sorpresa i perplexitat, tot recordant que un projecte d'aquest tipus l'han d'aprovar primer la Conselleria d'Educació i, després, la junta estatal d'universitats. De moment la conselleria diu que no en sap res, d'on podem deduir que el procés acadèmic, el que tracta de l'essència mateixa d'una universitat, no ha començat.

Llavors hi ha la figura del promotor, que retratava a *El País* Andreu Manresa, amb una trajectòria irregular, que passa per haver estat un dels fundadors d'aquella Fundació Illes Balears promoguda per Gabriel Canellas, i per on passaren l'any 91 comissions il·legals del Cas Túnel que acabaren finançant les campanyes del PP. Per cert, que en nòmina de Cabotà hi trobam un vell conegut, Tomàs Garcias.

En poques paraules, un projecte que s'anuncia com universitari, però del qual només en tocam amb les mans que és un projecte urbanitzador. Hi ha per desconfiar-ne.

En doble pàgina al *Balears*, el darrer diumenge de novembre, Oliver, entre altres coses, defensa el seu projecte urbanístic per Lluçmajor. Vol posar més hotels, diu que per l'extensió del municipi encara feim curt i compara amb Calvià. Si aquest és el model, aquest servidor es proclama novament escandalitzat, però gens sorprès: llegint entre línies sembla que li fes mal, cada metre quadrat verge, sense negoci de ciment i guiris. La realitat, però, és que Calvià és i torna encara més una encimentada

lamentable, amb un nivell de qualitat de vida real, d'aquesta que no surt a la renda per càpita, que no voldria més que per aquells que el defensen. I comença a quedar ben clar, més encara després de la manifestació del 12-N que aquest no és el futur que els mallorquins volem per Mallorca. Discutir ara amb maquillatge numèric que si les places estan mal comptades per l'oposició, com fa el batle, es defugir el bessó del tema, aixecar cortines de fum, desviar la conversa.

I llavors té la tranquil·litat d'afirmar que a Lluçmajor, al nostre foravila, no hi ha construcció il·legal que no sia reprimida. De veres s'ho creu? Tal vegada ara els cobren, als il·legals de la xaleteria, no ho sé; però no n'han esbucacat ni un, bé, ara diuen que n'han esbucacat, en el tot o en part trenta-no sé quants, i que han obert altres tants expedients: fabulós, tenint en compte les xifres certes de casetes. Els qui trepitgen i estimen els racons foravilers de Lluçmajor saben i diuen que la xaletització continua, que ho pot comprovar qualsevol que vagi a fer una volta per foravila amb els ulls oberts. Per l'amor de Déu!

La veritat és que llegint i escoltant els arguments de la dretota, es ben coneixedor que els va coure, la manifestació. Varem ser, certament, molts més dels que ells volen i diuen, per molt que Matas afirmi que ha pres nota. També de la vila; però la veritat és que sembla evident que el PP, el de Canyellas i companyia, hauria de renunciar a una part essencial de la seva naturalesa, de les seves relacions socials més íntimes, per dur a terme un gir urbanístic que només sembla dispost a fer de paraula, canviant els noms sense tocar les polítiques més que la mica per provar si ens ho engolim. Basta veure com han fet i fan la reforma del Pla Urbanístic llucmajorer, passant de recollir informació seriosa, encastellant-se contra el debat veritable, contra la negociació, responnent als arguments amb desqualificacions (- "I a Santa Maria, En Morro, més que jo... i a Calvià na Nájera!") com si les polítiques efectives ja estassin decidides d'antuvi.

El de sempre, vaja. I, amb aquestes, tanquen, des del govern autònom, el Mollet de S'Estanyol. I llavors no volen que diguem que pareix que el PP té partit ben pres en favor de la cimentada. Si és que pareix que ni es molesten en dissimular.

Canviem de tema. Quan jo era nin i a poques cases tenien encara televisor, els dissabtes horabaixa anàvem al cafè de Ca'n Rayó, compràvem una bossa de pipes i veïem la *Sesión de Tarde*, o *El Virginiano*, o *Viaje al Fondo del Mar* (forma que jo sóc el Capitán Crane i tu l'Almirante Nelson...). Fins que va començar a sortir un senyor que nomia Santana, en calçons blancs i tirant-se amb qualsevol altre pilotades amb una raqueta, pim pam, venga venga aquell joc incomprensible que no arribava a acabar mai, i la pel·lícula que no començava.

En aquell temps, varen fer també, només un poc més tard, de manera que a vegades el veïem, un programa que se deia *Reina por un día*. En el fons es tractava de triar una dona "del poble", de classe humil, subalterna i, durant unes hores, vestir-la, pentinar-la, fer-li regals i cas, tot allò que no devia haver tengut mai. Una mena de sorpresa sorpresa amb valors universals de la família en anys de Franco.

M'hi ha fet pensar aquest error de votació dels socialistes a les Corts de Madrid (allà on ens decideixen l'autonomia, no em digueu que no és paradoxal) que deixava passar al projecte de reforma de l'Estatut el reconeixement de les Balears, com una nacionalitat històrica.

La veritat és que hi ha per empenyar-se, per afirmar que ens fan tan poc cas que ni s'hi fixen a l'hora de fer-nos la punyeta. Però per ventura els pobres i petits no ens podem permetre aquest luxe, ni el de recordar que si aquestes coses, totes aquestes coses, passen, és perquè deixam que passin, amb els vots de molts i sense enviar-los a porgar fum definitivament.

Ara tot són corregudes, i els socialistes d'aquí no saben com salvar una cara que l'error ha posat més en evidència: no havia de ser així, però l'atzar ha fet que ara el tinguem, reïne per un dia, per un esborrany i per equivocació, el reconeixement de nacionalitat històrica. I això que, tal

com jo ho veig, el que hem estat històricament pot ser una divisió administrativa: parlant de nacionalitats, històricament, els illenens ens hem considerat catalans, o en qualsevol cas, mai no ens hem considerat balears, ni ara que, per por de la por, s'han inventat això del país balear. En tot cas, aquest títol o reconeixement d'una realitat política i social no l'havíem tengut mai en tot el període constitucional, i ara els ha escapat. I no deu ser el mateix no donar que prendre. Quin paperet, si la cosa no prospera, per devers el senat. Llavors vendran les excuses i la retòrica.

O no? o als mallorquins, menorquins i civissenes, a molts, els importa un rave? Per no parlar dels espanyols o espanyolistes, implícits o explícits, que saben mirar ben prim contra qualsevol símptoma de qualsevol nacionalisme que no sia el seu, llenyam de cent quintars dins ulls massa susceptibles als borrisols d'altri. I així ens va. Quina papereta, company senador socialista, quin paperet, senyors populars.

Dies de llargues pluges lentes i guapes, de ruixats espessos i calabruixades violentes. Dies de neu entrevista o pressentida, allà a la Serra, en l'aire gèlid. I l'assassí Pinochet fent la llagrimeta a Londres mentre el seu fill ens recorda la importància dels drets humans, quan al papà genocida li fan pessigolles el dia de l'aniversari. Com si els seus torturadors, desapareixedors, violadors haguessin respectat aniversaris o drets de les víctimes. Com si haguessin respectat immunitats de diplomàtics desapareguts i assassinats. Esper que el general tengui allò que va negar a les seves víctimes, un reconeixement mínim d'humanitat (ja és trist, però el monstre és tan humà com nosaltres: només els humans feim porcades d'aquest nivell), que tengui un judici amb llum, càmeres i taquígrafs, i que, finalment, vell i derrotat després de mirar a la cara als qui va massacrar, destruir, definitivament derrotar, l'enviïn a casa seva.

Però, i a les multinacionals que hi eren part tan interessada, i gens neutral ni passiva, al govern nordamericà que va formar torturadors i impulsar aquest i, sistemàticament, tants d'altres cops d'estat sagnants, tantes d'altres dictadures, al seu còmplice o instigador, el, ai, Premi Nobel de la Pau Henry Kissinger i tota la companyia, qui els jutjarà? I malgrat tot, malgrat tants d'altres dictadors i assassins de llibertats i de vides que la campen tan ampla i tan satisfeta, malgrat tants d'abusos que passen cada dia entre indiferències i silencis sempre còmplices, quan no amb benediccions i ajuts indissimulats, malgrat tot la detenció i procés de la bèstia xilena és un precedent excepcional i valuós. Pel camí d'esperança que podria obrir. I no només perquè, ara, hi haurà assassins de masses que s'ho hauran de pensar abans de fer turisme. ♦

TALLERS
CAÑELLAS - ROTGER
C/. Hispanitat, 19 - Tel. 66 06 47 (Lluçmajor)

BONES FESTES!

LA ELEGANCIA DE LA ARMONIA.

Superficies fugaces,
volumenes suaves
y líneas tensas:
el diseño del Fiat Brava
nace de unas minuciosas
pruebas aerodinámicas.
Observese el perfil, con
el parabrisas inclinado,
el voladizo trasero
reducido y el tercer
volumen compacto.

SERVEI OFICIAL
FIAT

Ho diu el diari

Gaudeamus igitur

Maties Garcias

Una novella associació de joves llucmajorers ha celebrat santa Catalina amb foguerons i festa a Plaça. Diuen els papers que era una tradició habitual entre els estudiants de les aules de gramàtica de Cura i Montis. No és gaire probable que si tira envant la nova universitat privada i internacional de l'urbanitzador Cabotà, se n'hi facin gaire, de foguerons, devers el Puig de Ros i Son Granada. En tot cas, qui fa flama és el rector de la Universitat de les Illes Balears, que considera "poc seriós" l'anunci de la nova universitat i que és "sorprenent i preocupant" que una constructora decidisca sobre la conveniència d'impulsar nous estudis universitaris. Per això, no s'està de recomanar al Govern Balear que investigui si és un cas de publicitat enganyosa. La Conselleria d'Educació, però, ni sap ni contesta, tot i que en Gaspar nostro, entrevistat al Diari de Balears, a part de pobrejar ("A Llucmajor tenim molt poca cosa"), diu que n'està ben content, de la universitat cabotiana: "Una universitat privada de (sic) Llucmajor és important i molts de pobles la voldrien per a ells. Si fos a Calvià ja estaria feta".

El fet és que sense aclarir encara qui hi ha, des del punt de vista acadèmic, darrera aquest projecte universitari, La Voz ja recalca en un gran titular de portada el bessó de l'assumppte: "Inversión de 10.000 millones para el campus de Llucmajor". Mentrestant, el Balears diu: "Una cosa sembla clara: no serà barata", i afegeix: "Tothom vol venir. La pregunta és si aquesta terra podrà resistir tanta pressió inversora".

I és que ara i aquí res no es pot sostreure del debat urbanístic. Ho fa avinent la crònica del corresponsal d'El País, Andreu Manresa, segurament qui millor ha informat de la qüestió: "En la misma zona de la supuesta universidad alternativa, Cabotà publicita un campo de golf, campos de futbol y centros comerciales, en un complejo residencial que pretende incluir un eje de servicios de lujo. La máxima es: *Venga a vivir al sur... de la Bahía*. También son interesantes algunos detalles que reporta: "la Consejería

de Educación abona cada año 59 millones a dos sociedades de Cabotà por el alquiler de los despachos de más de 4.000 metros que tienen en el edificio compartido". Recorda que Cabotà és "uno de los negociantes que aparecen cálidamente arropados por la prensa local -es un considerable inversor publicitario y colega de reporteros deportivos-, y siempre ha estado cercano al poder".

La sagacitat informativa del felanitxer Manresa es veu també en una notícia menor: la fundació de la Unió Centre Balear, que presideix Jeroni Matamales. La premsa illenca sembla

que s'ha limitat a transcriure la nota oficial que els han enviat. A El País, però, el corresponsal recorda qui és aquest Matamales que inicia nova aventura política: cap de llista dels prosoviètics del PCOE, el 82, després militant del CDS i de l'efímera Unió d'Independents i, des del 92, membre del PP. En entrar-hi fou contractat pel Govern per fer un pla de protecció civil del nostre terme i, fins fa quatre dies, ha dirigit l'àrea de recursos humans per designació directa del batle. Sort que hi ha periodisme que ens manté la memòria viva. ♦

DESPATX A LLUCMAJOR

Necessitam **Senyora o senyoreta**
per a treball administratiu.

Es requereix FP Administratiu o Bup,
coneixements de comptabilitat i
informàtica a nivell d'usuari.

Interessades telefonau al: **971 66 05 05**
(Contactau amb na Lola)

EURO - IDIOMAS

Llucmajor

*Apreneu idiomes amb grups molt
petits amb professors amb experiència
natis i llicenciats*

Acadèmia d'Idiomes
Carrer Rei Jaume II, 48 • Llucmajor • Tel. 66 11 33

Cartes

Del color dels meus fanals

Des de la barriada de sa Tanca fins a l'ambulatori de la Seguretat Social hi ha una bona i llarga caminada, i feixuga si l'ha de fer una persona d'edat.

Si a la placeta del Convent, tan curiosa ella, i que a més se li té tant d'esment, fins i tot hi posaren papereres (no n'hi havia i, per cert, hi feien molta falta, perquè els pocs cívics ciutadans o els poc ensinistrats al.lots empraven el safareig -sense peixos- que té el monument de la poetessa nostra Maria A. Salvà als seus peus), però per vestir un sant en despullaren un altre. No deixaren cap pedrís dels que envoltaven els arbres que, generosos, ens deixaven aguantar o apuntalar allò que de vegades ens serveix per seure.

Jo em pensava que potser esperaven que sobrés algun banc de la remodelació de la Plaça d'Espanya, però no en va sobrar cap; varen aprofitar-los tots. I m'han fugit totes les esperances de seure a la placeta. I ara que hi som, per acabar-ho de confitar, a la SS posaren la gran comoditat de poder demanar hora per al metge de capçalera, per telèfon.

Telefones, i... pip-pip, pip-pip, pip-pip; penges; al cap d'una estona, tornes agafar l'auricular i... pip-pip, pip-pip, pip-pip, pip-pip... A l'últim, l'endevines i... Sf?... Que podria donar hora per al doctor Tal?... Quin dia?... Per demà, dimarts... Silenci... No podrà ser, ha de ser per divendres a les 12,30. Li va bé? Sí... ja va bé (no hi ha altre remei).

El divendres, te'n vas amb el bastonet, cap a l'ambulatori i de tira, sense poder descansar a mig camí, puges acaloradament i esperes que et toqui el torn; passa l'hora de la tanda i no t'han avisat, i quan no hi ha ningú, t'atreveixes a tocar a la porta de les visites i el galè no et té apuntat a la seva llista i et prega, ben amable, que vagis abaix, a demanar hora. Quan fas avinent, a baix, que ja havies demanat l'hora, miren una llista i no estaves apuntat... Em donaren un paperet escrit per dimarts a primera hora, a les 10,55.

Com que un ja està escalivat, el dilluns vaig voler cercionar-me si per dimarts m'havien pensat a apuntar... Telefon i... pip-pip, pip-pip... Torne'm-hi! ♦

Nikito Niphongu

Benvolguda directora, agrairíem que publicàssiu aquesta carta que hem dirigit als pares dels alumnes del Col·legi Nostra Sra. de Gràcia de Lluçmajor.

Benvolguts pares dels nostres alumnes.

Aquesta vegada ens dirigim a vosaltres en **caràcter urgent**.

Tots estam ben informats pels mitjans de comunicació dels desastres produïts a Amèrica Central i especialment a Hondures per l'Huracà Mitch.

Les Germanes de la Caritat tenim dues cases a Hondures, una a Barra de Patuca situat a l'Oest d'Hondures a la Regió de la Moskitia (Gràcia de Dios) i l'altre a Sant Pere Sula on hi treballen quatre germanes mallorquines i dues peruanes juntament amb els Missioners Paül.

El panorama que ens descriuen els Missioners i Missioneres és molt més desolador i de caos total que el que presenta la televisió, sobretot a la Moskitia especialment **pel poc pes polític**. Wampusirpi i Barra de Patuca són les zones més afectades. Estan sense menjar i sense roba. L'ajuda no hi arriba.

Davant aquesta situació tan greu ens atrevim a demanar-vos que **tots** fem un esforç personal de solidaritat amb ells.

El dia 4 del pròxim mes de desembre està previst que el P. Provincial dels Paül viatgi a Hondures. **Podrà ser directament portador de la vostra generositat**. Més endavant també s'hi farà present la Superiora General de les Germanes de la Caritat per donar-hi suport.

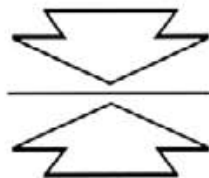
Les vostres aportacions seran ben rebudes tant al Col·legi com a la Comunitat de les Germanes de la Caritat i també al compte de la Caixa de Balears "Sa Nostra" **nº 03.609.356-02 (Lluçmajor)**

Aprofitam per saludar-vos ben cordialment ♦

La Comunitat Educativa.

**CENTRE RECONeixEMENT
MÈDIC - PSICOLÒGIC**

Antoni Isern Oliver

METGE OCULISTA

Dra. Núria Busquets

(EQUIP CLINICA JUANEDA)

**CERTIFICATS MÈDICS
PER AL PERMÍS DE
CONDUIR I D'ARMES**

OBERT ELS DILLUNS
de 17 a 19'30 hs.
C/ Antoni Garcias 1-A
Tel. 66 22 82 (Lluçmajor)

CITA PREVIA
Tel. 66 22 82 - 28 94 58

Manifest juvenil en favor dels Drets Humans

197 joves i al·lotes deia 31 d'octubre de 1998 a S'Erissal (Sencelles). En el 50è aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans, hem pres consciència dels nostres drets i dels de tots i totes, així, volem dir que:

1.- Tenim dret a estimar i respectar la nostra terra, i així a viure en comunió amb ella. Així, doncs, denunciem les especulacions que se li fan.

2.- Tenim dret a ser respectats, escoltats, estimats com a persones que som. Denunciam els abusos que es fan contra la dignitat i demanem als adults (pares, mestres, governants...) i als iguals que ens respectin i ens ajudin a respectar.

3.- Tenim dret a sentir ràbia i impotència davant el tracte desigual que reben les dones, sobretot en segons quins indrets. Davant això demanem solidaritat i el compromís de treballar vers la igualtat.

4.- Tenim dret a satisfer les nostres necessitats bàsiques (aliment, vestit, educació, salut, etc.) però no tenim dret a tudar-ho sabent que hi ha gent que mor de fam.

Per tot això ens comprometem a fer saber a tothom el que hem experimentat avui, aquí, i a fer real, amb les nostres possibilitats, la Declaració Universal dels Drets Humans, insistint als governants que es posin d'acord i ajudin als països més necessitats.

Manifest dels joves i al·lotes que participaren dia 31 d'Octubre de 1998 a la trobada organitzada per PJV de germanes de la Caritat amb el lema "Digues-ho més fort que no et senten". ♦

19

TALLER MECANICO
NOGUERA

DEL MOTOR I DE L'AUTOMÒBIL

Pedro Noguera Ensenyat

AGENT OFICIAL

Taller autoritzat

ANTÒNIA ISERN

major
net
Perruqueria unisex

C/. MAJOR, 7 • LLUCMAJOR • TEL. 66 13 59

Sa Libreria

Llibres, contes,
jocs educatius,
material d'oficina

C/. Sa Font, 15 • Tel.: 66 26 66 (Llucmajor)

Magdalena, molts d'anys

A partir dels 25 anys, diuen els entesos -els científics- que cada dia es moren un caramull de neurones, procés universal i irremediable. Doncs sempre hi ha excepcions: na Magdalena Servera n'ha complert 85, però té la rapidesa mental, el bon humor, el bon dir per explicar un acudit o recitar una poesia sempre adients a la situació, que voldrien molts joves de menys de 25.

Diumenge passat, el dia de Santa Cecília fou l'aniversari de na Magdalena. Però al seu esperit joventol no l'acompanyen les seves cametes. No pot assistir als assaigs "vos enyor tant els dimarts!" del cor "Amics de la Música" per la qual cosa anàrem a visitar-la a la seva nova llar. - O sou vosaltres?, vos n'heu recordat?

I D. Sebastià Cardell, en nom de tots, li lliurà una placa que porta inscrita la següent llegenda:

L'ASSOCIACIÓ "AMICS DE LA MÚSICA" TOT AGRAINT A NA MAGDALENA SERVERA LA SEVA

CONSTANT COL·LABORACIÓ LI DESITJA UN FELIÇ 85 ANIVERSARI.

També va rebre emocionada un petit ram de flors i tot seguit, sense fer-se pregar, ens recità "Cant a Mallorca". Estones amb els ulls tancats, perquè quan ens parla d'una "joia molt preuada", -la nostra llengua- ho sent de veritat. Més que recitar, el que fa na Magdalena és donar quelcom d'ella mateixa, potser perquè la llengua i ella -"dolça quan sospira, trista quan es plany"- són una sola cosa, tot recitant.

I els científics tan llests ells i tan entesos, l'esperit, l'ésser d'aquesta llumajorera entranyable no el poden, no el saben clonar. ♦

20

PLAÇA 18
serigrafia

C/ SON JULIÀ, SOLAR A-65
POLÍGON INDUSTRIAL SON NOGUERA
07620 - LLUCMAJOR - MALLORCA
TELÈFON 66 04 22
FAX 66 19 22

Comunicat de l'Associació Amics de la Música

A causa d'algunes baixes causades per diversos motius -edat de jubilació, canvis de domicili, estudis a fora...- al Cor Mixt de dita associació li valen noves veus.

El Cor Mixt és una agrupació oberta. En pot ésser membre qualsevol persona que estimi la Música, tenguí un mínim d'oïda i voluntat per treballar en equip. No cal tenir veu de solista per cantar en grup.

La Federació de Corals organitza cursos de tècnica vocal totalment gratuïts i força interessants.

Aquest és un bon moment per a començar. De cara a Nadal les cançons són més alegres. Tot i que qualsevol moment sereu -si us decidiu- ben arribats. El curs té diverses etapes i cadascuna té el seu propi encant.

Us podeu informar a l'Escola de Música o parlant directament amb qualsevol dels membres de l'agrupació.

ANIMAU-VOS
LA MÚSICA ELEVA L'ESPERIT ♦

Xerrades de cafè

Aigua, carreteres i universitat

Un que escoltava.-

- Vaja una aiguada que va fer a la marina de Llucmajor!
- Sí, digueren que en poques hores caigueren més de cent vint litres per metre quadrat, d'aigua, i tot va quedar negat.
- I torrents desbordats, i les carreteres que pareixien torrents.
- Sort que aquesta tempesta no es va produir a la ciutat de Llucmajor.
- Sí, perquè hi hagués hagut cases plenes d'aigua, amb els imbornals tapats, i també moltes voravies, que són molt baixes.
- Saps què passa? Que com que les instal·lacions subterrànies només tenen una canonada per a les aigües brutes, si les feien anar a les altres, amb tanta quantitat d'aigua, com la que va caure a ca's Busso, tot explotaria per damunt...
- I en tendríem, de merda...!
- De totes maneres, aquests camins rurals, com el de ca la Pi, s'Aguila, son Marrano i sa Torre, tan estrets i mal cuidats, no estan gens preparats per aguantar aquestes torrencials.
- Ni perquè hi circulin molts de vehicles...
- I és una incongruència que amb tantes urbanitzacions de luxe que hi ha a la costa de Llucmajor encara tinguem aquests camins de carro.
- Figura't que per anar-hi els autocars sense perill i còmodament, és millor voltar per s'Arenal.
- I més ara que es parla que a la urbanització de Maioris Dècima es vol construir una universitat privada.
- No vos preocupeu, que tot això es resoldrà, perquè diuen que el nostre Ajuntament, en el pressupost de l'any que ve, destina 80 milions per adobar camins i carrers.
- O ja tenim el pressupost fet?
- Diuen que sí...
- Es coneix que ja s'atraquen les eleccions...!
- Bé, tornant a la universitat privada, crec que no caldrà

eixamplar ni adobar aquests camins de què parlem, perquè aquesta universitat, si s'arriba a fer, no hi anirà cap llucmajorer...

- I tu, què saps?
- Tots seran alemanys i anglesos...
- Amb tal que siguin més educats, rics i civilitzats que aquesta xusma que ve a s'Arenal a l'estiu...
- Quan es tracta d'estudiants es pot esperar qualsevol cosa, i mai se sap com es comportaran.
- Bé, bé, però això de la universitat privada només se'n parla, però veurem si al final es farà, perquè n'hi ha que diuen que no tindrà futur.
- No ho sé, però aquests que promouen una Universitat com aquesta, supòs que saben de què van.
- Alerta que no sigui com a so n'Antelm, que havia de ser un lloc per a banys termals i ha acabat en un camp de golf...
- Bé, ara el que fa falta saber és què diuen els polítics...
- Això és bo de saber, si els que governen estan a favor, els de l'oposició, en contra.
- No falla... ♦

21

Boutique

Atenció especial als llucmajorers

C/. Impremta, nº 1 - (Pas d'en Quint)
Tel (971) 72 40 98 - 07001 Palma de Mallorca

Lantira

1.6 GLS 16V - 2.069.000.-
1.9 GLS D - 2.069.000.-
D.A. - C.C. - E.E. - radio cassette

HYUNDAI

SERVEI TALLER MECÀNIC J. TOMÀS

C/. Antoni Maura, 50 - Tel. i Fax: 971/66 14 72 - Llucmajor

Bon Nadal i Felicitat Any Nou!

De noms i de llocs

(LVIII)

Cugulutx de Ca'n Seu

Miquel Palmer, propietari de Cugulutx de Ca'n Seu i Tomeu Shert, informador.

C. Calviño
F. Jaume
J. Jaume
J. Monserrat
A.M. Monserrat
F. Mut
Fotos: C. Julià

Bartomeu Shert i Barceló va néixer a Lluçmajor dia 20 de novembre de 1933, fill de pare felanitxer (Cas Concos) i de mare porrerenca. El seu pare va estar a Vallgornera Vell i la seva mare a la finca d'Es Pèlag. Els pares del nostre informador anaren a Cugulutx de Can Seu com a amitgers l'any 1945.

Per on començarem el recorregut de la finca?

Començarem el recorregut a l'entrada de la finca que es troba al Camí de la Torre. Entrant a mà dreta trobam 5 corralets que són els següents:

Es Corral de sa Carretera, Es Corral d'Enmig, Es Corral de s'Alzina o Corral de Prop, deu el seu nom a una alzina molt grossa que hi ha, *Es Corral de ses Figueres de Moro, Es Corral de ses Figueres de Moro d'Enfora*. A la dreta d'aquests corralets hi trobam *Es Sementer des Pagès o Sementer des Pagès Senaller* d'una extensió aproximada de quatre quarterades. Era el que tenia la terra més prima de tota la finca. Hi havia una caseta, enmig del sementer, feta de manera rudimentària, el sostil era fet amb trossos de marès, rodona i terra, amb dos vessants que tenien molt de rost. Dins la caseta s'hi podia veure una separació que delimitava la zona ocupada pels pagesos i la dels animals. Aquest sementer voreja el *Camí des Palmer*.

Hem trobat en el recull **Cançons populars mallorquines** (Sebastià Cardell i Tomàs, editat per l'Ajunta-

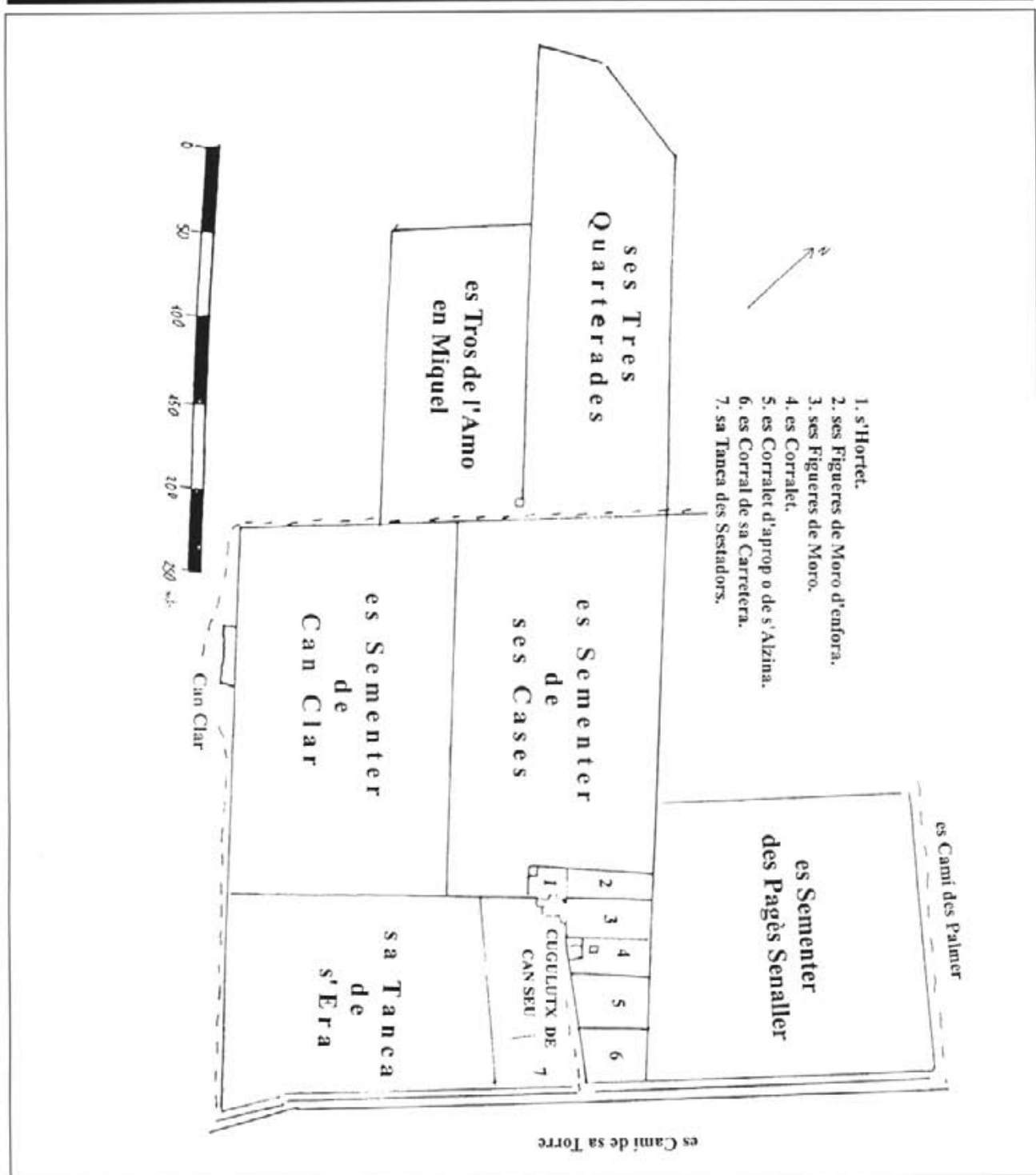
ment de Lluçmajor i La Caixa, 1988, pàgs. 163 i 115) dues gloses que fan referència a la finca i al sementer:

Qui té Cugulutx ja trota de punyir no té golès.
Si ve un any prim, no res,
però si són dos o tres,
trobaràs qualque pagès
rostit damunt una roca.

A s'entrada de Bilbau hi ha es pagès "Senaller".
Saps que hi anirà de bé
si en es pany no deix sa clau!

Ses Cases, girades cap a Sa Marina, peguen al *Corralet de ses Figueres de Moro*, just darrera ses cases trobam *S'Hortet* on es feia la verdura per al consum de la casa.

A continuació hi ha *Es Sementer de les Cases*. Passant per dins aquest

sementer arribam a un camí particular que xapa la finca. A l'altra banda del camí trobam *Es Sementer de ses Tres Quarterades*, tros de terra de molt bona qualitat, no està tancat de paret i s'anomena d'aquesta manera perquè té, precisament, tres quarterades d'extensió. Era sembrat d'ametlers: verdetes, felanitxers, la majoria, i menons.

Aferrat a aquest sementer hi ha *El Tros de l'Amo Miquel Palmer*, que té una caseta, tapada de teules i una cisterna.

Es Sementer de Can Clar, sembrat d'ametlers i de figueres: bordissot

blanca, bordissot negra, coll de dama, etc.

Es Sementer de s'Era on distingim una era, la qual li dóna el nom. "Tenia molt bon vent sempre que venia de la mar" ens diu l'informador, ja que si venia de Llevant el vent regolfava. A la banda de can Clar estava sembrat d'ametlers i a la banda de les cases de figueres ben grosses.

Sa Tanqueta des Sestadors, encara s'hi troben els sestadors primitius fets de pedra. L'any 1955 es llevaren les ovelles i s'hi posaren vaques, per aquest motiu s'adequaren els que

s'havien fet anys abans. També hi podem veure les restes d'una pedrera, el marès de la qual era de consistència desigual i de no gaire qualitat.

Ara que comença l'hivern recordau com eren els d'aquells temps?

Abans plovia molt, setmanes senceres, de manera desigual, encara no passaven dos nigs i ja plovia.

Era molt grossa la finca?

Tenia una extensió de devers 22 quarterades, no era grossa, però una família hi podia viure bé.

Fins quan estàreu a Cugulutx?

Poc després de casar-me vaig co-

mençar a fer feina a Lluçmajor i l'any 1969 vaig anar a fer-ne a s'Arenal, així i tot, anava a Cugulutx a ajudar el meu pare.

Abans d'estar a Cugulutx, on vivíeu?

Abans vivíem a *Son Grau de la Costa* i me'n record que anava a escola a ca ses monges de Randa per un caminó que passava per dins can Gamba, can Ruc, per darrera ses cases de *Son Mutet de la Costa*, per devora sa Roca des Vent, s'enfilava cap a Gràcia per agafar, finalment, el camí vell fins a Randa.

Quan tenia devers 9 anys em passaren a Sant Honorat amb el pare Garcies i el pare Obrador, els quals em feien classes particulars, era jo tot sol, no hi havia ningú més.

D'on ve el vostre interès per la lectura i per l'escriptura?

El meu gust per llegir i per escriure podríem dir que és una cosa natural, de sempre. Possiblement l'home que va marcar d'una manera prou signifi-

Les cases de Cugulutx de Ca'n Seu

cativa la meua ànsia per la lectura i la meua curiositat per aprendre fou l'amo Antoni "Massero", montuïrer, pagès de S'Aresta, el qual estava subscrit al diari "Balears". Gràcies a l'amo Antoni jo vaig tenir accés a aquest mitjà de comunicació, el llegia diàriament quan guardava les ovelles.

Quan estàreu a Cugulutx, com ho fèieu per anar a escola?

Els hiverns anava a Ses Escoles (de dia), els vespres tornava agafar sa bicicleta i anava a cal mestre Sebastià Monserrat "Parets" del qual en guard un bon record, per ampliar coneixements.

Bartomeu Sbert és un home prou conegut a s'Arenal i molt enfeinat, des d'aquestes pàgines volem agrair-li l'estona que va passar amb nosaltres. Gràcies. ♦

TALLERS MARINA

AGENT OFICIAL PEUGEOT

C/. MARINA, 104 - TEL. 971 66 05 21 - EXPOSICIÓ I VENDA: C/. MARINA S/N. - LLUCMAJOR

LLENCERIA

Llaços i Botons
MERCERIA

COSMETICA

PERFUMERIA

REGALS

ROBA INTERIOR

Infants, home i dona
Cursos de Brodats Artesans

C/. Major, 101 - Tel. 12 01 34 - Lluçmajor

CLINICA DENTAL

Dr. Ll. Galmés Ferrer

HORARI:

Dilluns, dimecres i divendres (9 a 14)

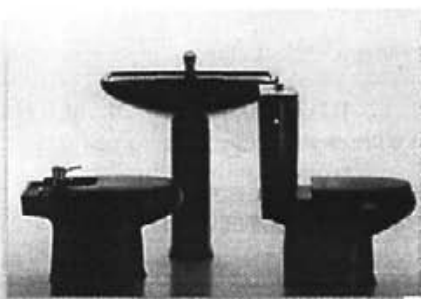
Dimarts (9 a 13 i 17 a 19). Dijous (9 a 13)

Divendres horabaixa (16'30 a 20h)

Carrer Major, 77 - Tel. 66 20 17 - LLUCMAJOR

BANYS, TRESPOLS I REVESTIMENTS,
CALEFACCIÓ, AIRE CONDICIONAT...

TOT

de Massanella

Roca

MASSANELLA S.A.

Ctra. de Valldemossa, 44. - Tel 75 03 45 - Palma

Entrevista

El pare Rosselló celebra les Noces d'Or

Catalina Font
Coloma Julià
Fotos: C. Julià

El pare Sebastià Rosselló Horrach va néixer a Biniamar fa 75 anys, era l'únic supervivent d'una família que havia tingut sis fills però tots els altres havien mort. Devers el quart part la mare va alletar una nina que havia quedat òrfena i sempre fou considerada la germana i l'única família.

El 1941 va ingressar a l'orde franciscà i el 1942 va professar. El 1947 va anar a estudiar a Roma i allà fou ordenat sacerdot el 48. Ell i un altre mallorquí foren ordenats per Monsenyor ALFONSO CARINCI, arquebisbe de vuitanta-sis anys.

I després d'ordenat, on anàreu?

- M'enviaren a Inca, quan feia deu anys que havia deixat el col·legi d'Inca com ex-alumne, hi vaig estar del 1949 al 1960 i feia classes de primària (universidad de humedades) i també de llatí i de francès al batxiller.

D'Inca vaig venir a Lluçmajor i vaig estar-hi quatre anys. Era l'època més pobre de la meua vida: no coneixia ningú, a més era un any difícil, quan s'havien unit els col·legis de Sant Miquel i de Sant Bonaventura.

Feia classes d'Ingrès i de llatí; els alumnes tragueren bona nota de llatí a

la revàlida i el president va felicitar el col·legi interessant-li el sistema que empraven.

Quins canvis heu observat a la societat llucmajorera des de la primera estada a l'actual?

- Canvis molt grans. El col·legi era freqüentat per nins. Abans teníem un grup anomenat "Oasis", on hi havia vint al.lots del nostre col·legi, vint nines dels Sagrats Cors i vint de la

Caritat; tots ells anaven cada dia a combregar i a fer la visita al Santíssim. Ens reuníem dues vegades a l'any i celebràvem una missa i després fèiem una xocolatada.

També teníem l'Adoració nocturna; erem uns homes majors i ens reuníem per fer oració d'adoració davant el Santíssim, tota la nit. Ben prest un grup de gent jove va participar-hi.

Quan vaig tornar a Lluçmajor,

CARNISSERIA ■ XARCUTERIA

ZANOQUERA
GARCIA

Plaça Espanya, 62 - Tel. 66 13 02 • LLUCMAJOR (Mallorca)

CLÀSSICS • NOVETATS • IMPORTACIÓ

Teixits Llevant

Atenció Especial als Lluçmajorers

Plaça Barcelona, 2 (zona Es Fortí)

Tel.: 45 70 78 • PALMA

després de 25 anys, no hi havia ningú que s'acostàs, tampoc les Filles de Maria, el Quinzenari quasi desaparegut, la fe i el fervor s'havien apagat, minvat.

I després, on anàreu?

- Me'n vaig anar a Cura, de superior i el primer que vaig fer va ser arranjar l'església, vaig fer llevar les rajoles i davall va estar ple d'arrels del xiprer, ho empedràrem i el 1966 el bisbe Rafel Álvarez Lara va consagrar l'església, el 25 de març. El 1967 m'enviaren a Perú fins el 1982; allà vaig aprendre a donar la vida per tenir vida. Vaig estar a Tayabamba, capital de Pataz, a Bolívar, altra província i a Sánchez Carrión, capital Huamachuco, la seu de la diòcesi. Quan visitàvem els pobles el dia de la seva festa batejàvem, casàvem, confessàvem, celebràvem la missa, predicàvem i fèiem cataquesi.

De Tayabamba vaig anar a Huamachuco, capital de la província de Sánchez Carrión, perquè aquest, pare de la llibertat, hi va néixer. Al col·legi centenari "San Nicolás", on havien estudiat César Vallejo i Ciro Alegría, dictava classes de Religió, al mateix temps regia el petit seminari de la diòcesi i era també el Canciller Secretari de Monsenyor Damià Nicolau Roig, primer bisbe de Huamachuco. Al col·legi de Chugay de la vall del Chugón, affluent del Marañón, ensenyava a fer un llit perquè no dormissin en terra; posaven quatre estaves de Y grega i dos pals i canyes (com fer un canyís) i un sac ample amb "panka", palla del blat de les índies. Ells tenien per costum dormir en terra, damunt una pell. Vaig arribar a posar a Huamachuco una Acadèmia on ensenyava música (a tocar flauta) i a pintar a l'oli.

Em vaig integrar molt, quan era "párroco" de Taurija i Urpay hi havia una hisenda, Macania, on la gent només parlava quítxua...; els homes usaven un 30% de paraules castellanes, les dones cap ni una. Els nins anaven a classe a Urpay i venien a badocar, jo els donava estampes i caramels i ells m'ensenyaven paraules en quítxua, **Churi**, fill, **maqui**, mà, **rinri**, orella, **inti**, sol, **killa**, lluna, mes, **cachi**, sal, **taita**, pare, **wasí**, casa..., un poc per això i un poc pel diccionari i la

gramàtica que m'havia regalat el Monsenyor, vaig arribar a llegir la seva llengua i un dia vaig anar al poble i vaig predicar en quítxua, el duia escrit i el guard encara com un tresor. Tothom va riure. M'havien entès.

Per què vàreu tornar de Perú?

- Vaig tornar amb molta pena, per obediència. M'estim més no parlar-ne. El canvi de Perú a Mallorca va ser molt gros. Era l'any 1982 i vaig anar a Inca, on vaig conèixer les anomenades comunitats neocatecumenals. Hi vaig estar tres anys i després quatre a Artà fins l'any 1989, que vaig tornar a Lluçmajor.

Què destacaríeu d'aquesta tornada?

- El 1993, celebrat el nostre centenari, ja pel mes de setembre, vaig rebre una visita del general Martí Aleñar Ginard, nebot de sor Maria dels Àngels Ginard Martí, aquest era un antic company d'estudis a Inca; va venir amb la Superiora General de les monges Zeladores del Culte Eucarístic, amb el P. Bartomeu Mas, C.R., postulador a Roma, per demanar-me que donàs a conèixer al poble la figura de sor Maria dels Àngels, la qual havia nascut a Lluçmajor, i jo no sabia ni que hagués existit. Em donaren aquest encàrrec, amb la seva vida publicada pel P. Crescencio Palomo, O.P., postulador diocesà, Madrid, i l'any 94 vàrem celebrar el seu Cente-

nari i cercàrem firmes per demanar la beatificació. El procés està acabat fa uns anys, tenim publicada la "Positio" i estam en llista d'espera. Visitàrem l'arquebisbe de Madrid i ens prometé que ell mateix vendria a Lluçmajor per anunciar-mos la data de la beatificació, en una entrevista als AMICS DE LA CAUSA DE SOR MARIA.

Quins canvis heu vist a la Família Franciscana?

- Donada la meua formació dels primers temps, vaig rebre un impacte molt gros. És ver que l'hàbit no fa el monjo, emperò consider que preserva de certs perills, i endemés em pareix que els frares hem aixamplat les mànigues. Segons els temps hem d'anar. Els vots són per viure internament i ens serveixen per arribar més fàcilment al nostre model Jesucrist pel camí del Pare Sant Francesc, sense oblidar que el religiós ha de donar testimoni de Déu al mig del món.

És veritat que voleu anar a Terra Santa?

- Sí, els meus germans de Comunitat amb motiu de les Noces d'Or m'han fet aquest regal. I tenc una gran il·lusió per aquest viatge. Som itinerant, un pelegrí que camina cap a la terra promesa. Amb motiu d'acompanyar els joves de les Comunitats Neocatecumenals som anat a Santiago de Compostel·la, a Polònia, a Loreto i a París on acudíem per retrobar-nos amb el Sant Pare. Ara tenim fixats els ulls a Roma.

Com valorau aquests cinquanta anys de frare franciscà i sacerdot?

- Malgrat les meves limitacions i febleses, amb la convivència dels germans franciscans, impulsat per l'exemple dels Frares Majors i amb l'exemple de la gent senzilla que acudeix a celebrar la fe a la nostra església conventual i el servei que faig a les esmentades Comunitats sent una alegria interna que em fa dir que Déu m'accepta i per tant és de profit per a l'Església i per al món a punt d'entrar al tercer mil·lenni, confiant sempre amb la Mare de Déu i Mare nostra. ♦

D'ofici ...

Carter (I)

Joan Contestí i Amengual

Ignasi Barceló
Joan Jaume
Fotos: C. Julià

Avui parlarem d'un ofici que sempre ens ha cridat l'atenció, el de carter. I per saber alguna cosa d'ell, en xerrarem amb en Joan Contestí, aquest mes, i en Magí Verdera. Dos carters que han desenvolupat la seva feina a la nostra ciutat i que ens contaran les seves vivències a dues èpoques ben diferents.

En Joan Contestí i Amengual, va néixer a Lluçmajor el 2 de febrer de l'any 1935, durant uns anys cinquanta va exercir l'ofici de carter a la ciutat de Lluçmajor, després continuaria la seva labor a Ciutat i a s'Arenal. Ell ens aproparà a una parcel·la de la vida quotidiana de meitat de segle i gràcies als seus records esbrinarem algunes conterelles sobre en Tomeu Llompart, un dels primers carters d'aquest segle i que desenvolupà el seu ofici el temps de la guerra i durant la postguerra a la nostra vila.

Per conèixer l'evolució del vostre ofici des de principis d'aquest segle, que ens podríeu dir d'en Tomeu Llompart?

En Tomeu Llompart "Samà", fou un dels primers carters d'aquest segle

a Lluçmajor. D'ell vos puc dir molt poca cosa, però record que em contava que en aquells anys era tot sol i que no tenia horari.

A Correus, encara hi havia la seva carter i el volum de correspondència que hi cabia era cinc o sis menys que el que hi cabia a una de les nostres.

Ell no es cansava de contar que els anys de la guerra, foren uns anys de "moltes cartes" i que hi havia molta feina per poder llegir la direcció on anaven, ja que moltes d'elles eren escrites en males condicions, a més

d'una la pluja i el fang no deixava llegir-la.

També ens deia que en els anys de la postguerra només hi havia tres diaris, que la majoria de cartes eren pels negocis i que es repartien pocs paquets.

En els primers anys de la seva feina, l'estafeta de correus, estava en un bar de la ciutat.

I vos... Quines feines vàreu fer abans d'entrar de carter?

Després d'acabada l'escola vaig començar a fer feina amb el meu pare

PERRUQUERIA

Fina

C/. d'Es Vall, 49

Tel. 66 11 58

DOLÇ I SALAT

FRUITS SECS • CONGELATS
POLLASTRES A L'AST

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

que es dedicava a l'ofici d'esmotxador i als desset anys vaig treballar a la Marmulina de la Plaça dels Pins amb n'Arbona i en Monserrat.

Com entràreu a fer feina a Correus?

L'any 1953 hi vaig entrar d'interf. En aquells anys l'ofici de carter era dur i eren ben pocs el que hi volien fer. L'horari era de set a una del migdia i de tres a cinc de l'horabaixa, si bé, no ens en podíem anar que no haguessim acabada la feina. Tots els dissabtes eren dies laborables i un de cada tres diumenges havíem d'estar de guàrdia.

Com passàreu a ser definitiu?

Estant d'interf es varen convocar les places definitives i per oposició. Ens presentàrem onze per plaça i a la primera de canvi ens digueren que tots els que no havíem fet el servei militar teníem els peus plans. D'aquesta manera en quedaren menys.

Uns anys després, es tornaren convocar places al cos, jo ja havia fet el servei i a Ciutat, així i tot, fórem set per plaça. Aquella vegada vaig dur la sort de treure plaça i aleshores ja vaig ésser definitiu al cos de correus.

Com era la vostra feina a Lluçmajor?

En els quatre anys que vaig estar de carter a Lluçmajor, la meua feina va canviar ben poc. A correus érem l'encarregat, n'Antoni Ginard, un subaltern i tres carters, en Ramon Pou, en Joan Capellà i jo. La nostra feina era recollir les bústies, quatre o cinc a tot el poble, classificar les cartes i preparar les saques que es duïen al tren i després obrir les saques que havien arribat amb el ferrocarril, classificar-les per zones i començar a repartir-les fins acabar. L'horabaixa tornàvem a repartir la correspondència que hi restava i mai no acabàvem abans de les cinc.

Hi havia feines on ens era possible fer torns. Cada un de nosaltres estava una setmana de torn, era el que a les set recollia les saques de les bústies i classificava les cartes que havien d'anar a Ciutat i les que anaven a Campos o Santanyí, a aquestes els dèiem de línia i sortien més tard. Una vegada donades les cartes, tenies temps d'anar a pegar una mossegada i tornar per rebre les saques que venien de Ciutat i co-

mençar-les a classificar. Era l'hora que arribaven els altres i començàvem a preparar les tres voltes.

Quines vacances teníeu?

En els primers anys, no vaig tenir vacances, després vendrien els vuit dies, més tard els quinze i finalment el mes que teníem ara, fa uns pocs anys, a l'hora de la meua jubilació.

Record que els diumenges anava a fer feina, dos de cada tres. La setmana que estava de guàrdia, feia feina tot el diumenge, a la següent només treballava el matí del diumenge i a la darrera tenia lliure.

I, ja vos he dit, que els dissabtes eren dies de feina com un altre de la setmana.

Com era la feina al carrer?

La feina de carrer, començava, classificant les cartes, els diaris, les

revistes, d'aquestes ben poques, i els avisos, per tres zones, una per cada un de nosaltres, després venia la feina de classificar-lo per carrers i números i col·locar-lo dins la nostra cartera. Això era preparar la volta. Després, tant a l'hivern com a l'estiu, ens posàvem la jaca, ben abotonada, fins el coll, i ens penjàvem la cartera a l'esquena i a peu repartíem el correu.

Si algun de nosaltres estava malalt, els altres li feien la feina.

I, a foravila, com les repartíeu?

Normalment, en aquells anys, la gent que vivia a les possessions donava la direcció de la posada a la vila i els amitgers la dels senyors de la finca. Record una vegada haver duit una carta a cal senyor..., la senyora... me va dir que no coneixia a cap persona que tengués el nom que duia la carta i

29

NUEVO
Clio

Bones Festes!

DOBLE AIRBAG DE CONDUCTOR Y PASAJERO DE SERIE

AIRE ACONDICIONADO DISPONIBLE EN TODA LA GAMA

AIRBAGS LATERALES (OPCION)

ALETAS DELANTERAS EN NORYL FLEXIBLE

ESTRUCTURA SUPER REFORZADA

FAROS EN POLICARBONATO

DIRECCION ASISTIDA DE SERIE

PARAGOLPES COLOR CARROCERIA EN TODOS LOS MODELOS

SIN LIMITES

SIN RESTRICCIONES.

RENAULT
El placer de vivir.

BARTOMEU JAUME NADAL, S.A.
Ronda Migjorn, s/n - Tels. 66 01 40 i 66 00 41

que ja la podia tornar al remitent; aquell vespre, la senyora... tota preocupada vengué a ca nostra a saber noves de sa carta, havia recordat que aquell era el nom de l'amic. Jo encara no l'havia tornada i al matí li vaig dur a ca seva.

I, la llista de correus?

La llista de correus, per als forasters, quasi sempre representants de comerços que venien a visitar les fàbriques de sabates o oferir els seus productes als comerços llucmajorers, i pels organismes oficials, Ajuntament, Guardia Civil, Jutjat, l'Institut de Previsió... Tants uns com els altres passaven per l'estafeta.

Com dúieu les saques i els paquets el ferrocarril?

Aquesta feina la tenia, per concessió del transport de correus de l'estafeta a l'estació, en Julià Puig, el dels xifons. De vegades bastava que vengués un dels seus empleats amb un cotxe, en aquells anys venia molt en Garcia, un guàrdia civil retirat, però a l'època d'en Biel Castell i abans que tengués estafeta independent, hi havia dies que havien de venir un o dos camions per poder dur els paquets a l'estació. A l'estació, el cotxe o un camió recollia les saques i els paquets i els duia a l'estafeta o un de nosaltres les esperava i les començava a obrir per preparar la volta.

Aquest servei es feia dos dies cada dia. Un a les vuit i mitja del matí i l'altre a les sis.

Quan deixàreu Lluçmajor?

Després de tres o quatre anys de la meua incorporació definitiva al cos de correus, i havent vist que les con-

dicions de feina eren dures i que el temps de descans era poc, vaig decidir demanar l'excedència i tornar a treballar amb el meu pare. Al poc temps, les condicions començaren a canviar i a mí en donaren la possibilitat de tornar al cos a Ciutat, així i tot, vaig estar un any i mig d'excedent i la meua tornada va ésser a s'Arenal, en els mesos d'estiu i a la tardor vaig anar a Palma.

I a s'Arenal qui hi havia?

En els anys cinquanta a s'Arenal hi havia "un carter rural" era en Biel, el qui ara té l'hotel Mallorca. En Biel, tenia l'estanc i l'estafeta i ell era l'encarregat del correu d'aquella contra-

da, el vaig conèixer quan jo feia el servei d'estafeta al Cap Blanc i quan veniem de recollir el correu de la bateria ens aturàvem a l'estanc a cercar les cartes de la tropa.

Que ens podríeu parlar d'alguna contarella?

En els anys cinquanta hi havia una dita que començava així.

**"Es carters són de Randa
Ja no ho han de demanar
..."**

Venia de la coincidència que els tres carters de Lluçmajor eren o descendien de Randa, en Ramon Pou i en Joan Capellà hi eren nats i jo hi tenia la meua mare.

També vos he de dir que en aquella dècada i per raons "sanitàries" les cartes i els paquets, a la vila de Lluçmajor, es repartien a peu, mentres que altres llocs, a Ciutat..., es repartien en bicicleta, moto o cotxe.

Ara vos vull contar la meua anada a s'Arenal. La primera vegada que hi vaig anar fou quan vaig reincorporar-me després de l'any i mig d'excedència. Érem tres carters, i s'Arenal començava a agafar força com a centre turístic, eren els anys seixanta, en Biel ja havia deixat l'estafeta i aquesta estava dins un bar i cada matí faltaven els segells d'algunes de les cartes que el dia abans hi havien quedat per repartir, sempre he cregut que algun dels parroquians els hi arrabassava.

Gràcies per les vostres paraules, que ens apropen i ens recorden temps i vivències passades. ♦

SEMAR

Industries Semar, s.a

C/. Tomàs Meserall, 6 - 8
Tel. 66 01 57 - Fax: 66 29 01 (LLUCMAJOR)

DISTRIBUCIONES

- Embolits
- Cuixols
- Formatges

Avda. Carles V, s/n Tel. 66 23 11 (Lluçmajor)

FABRICA DE JOIERIA GARAU

(Ca'n Caieta)

Fabricant Illes Balears 030

Només es fabrica amb or de primera llei (18 K)

*Haz que nunca olvide
estas Navidades*

Un diamante es para siempre

OFERTA ESPECIAL

NADAL I REIS

Brillants i Diamants de
totes les talles, 1ª qualitat

Joies d'estil mallorquí
Ampli assortit de
pulseres, arracades,
anells, cadenes, etc.

Descomptes especials
en tots els articles de
Plata de 1ª llei:
Porta retrats, canelobres,
palanganes (totes les mesures),
gerros, bomboneres,
joiers, etc.

Bones Festes!

C/. Born, 29 - Tel. 66 04 03 - LLUCMAJOR

750 anys de la Parròquia

Conferència del Sr. Bonner sobre R.Llull

Damià Roig

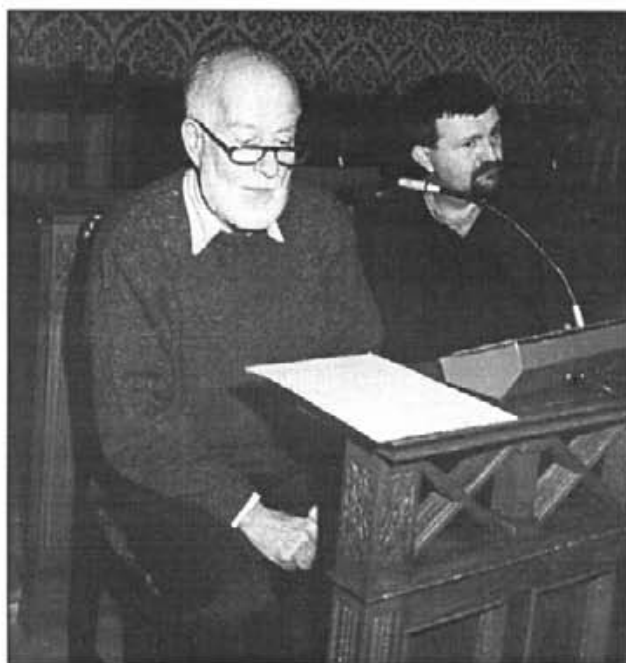
Comença dient el Sr. Bonner que per captar el que significa R. Llull el millor és desplegar cronològicament la seva vida. Fa servir la projecció d'unes diapositives en color de la biografia medieval de R.Llull.

Si bé explica que l'episodi, popularment estès, de l'entrada a cavall en l'Església de S. Eulàlia no és verídica, sí que ens pot servir per situar-lo, ja que sí que ho era d'un jove dedicat a la bona vida, fill de "bona" família, sense preocupacions i necessitats econòmiques.

La seva conversió representa un canvi radical de vida. Disposa dels seus béns per a la seva causa, fins a l'extrem que motiva un plet per part de la seva dona per abandonament de les responsabilitats materials envers la seva família.

El que es proposa és la conversió a través de l'argumentació. Convèncer als no cristians. Es tracta d'una tasca que apunta a l'horitzó del que aleshores representava el desafiament a la cultura cristiana: la musulmana.

Sap que per dur-ho a terme necessita una gran formació. Necessita apropiat-se del saber, de la ciència, ja que, segons ell, el que es proposa té a veure amb la Veritat.

Anthony Bonner, autor de la conferència "Ramon Llull. Imatges d'una vida" i Miquel Cardell, presentador del conferenciant.

Consulta a St. Ramon de Penyafort el qual l'aconsella que, en comptes d'anar a estudiar a París -centre llavors de la cultura d'Europa-, vagi a estudiar precisament a Mallorca que era el lloc de l'encontre i desencontre de les civilitzacions cristiana i musulmana.

Per poder "comprendre" la cultura àrab, comprà un esclau musulmà, ja que l'interessa no sols l'idioma, sinó els modes de pensar i de ser. Vol arribar a la persona concreta.

És conscient que per dur a terme aquest compromís s'ha de preocupar per la totalitat del pensament, ha d'atendre la realitat total, per això desplega la seva obra tant en la teologia, matemàtica, filosofia, astronomia, literatura...

És simptomàtic de la potència i de la innovació del pensament de Llull que quan acudeix a París per exposar els seus resultats, resulta incomprès i fracassa. Llavors ell se n'adona que ha de simplificar la seva exposició per poder ser comprès. Ho farà posteriorment i el seu pensament és acceptat.

Crea una escola per a l'estudi d'idiomes. Viatja repetides vegades per Europa i Àfrica, amb resultats desiguals. Desafia, inquieta, intenta desvetllar al Papat i a la Universitat... a tots.

És l'avançat del seu temps i, per tant, incomprès, però no defalleix, lluita, escriu, actua, parla, viatja... està present, és una consciència activa, lúcida, crítica, desperta.

Diu el Sr. Bonner que és un personatge "perillós", que qui s'hi acostava en queda captivat, atret, embolicat, no és possible desempellar-se'n.

No estaria de més que nosaltres mallorquins el redescobrim; saber que, actualment, és respectat internacionalment. Que ens hi acostassin per recobrar l'empenta de la seva "força" davant la mediocritat, el desencís i la superficialitat actuals.

Davant el pensament únic de la raó tecno-econòmica: ser capaços de plantejar el què, el per què, el per a qui, el com: els criteris de sentit.

Ajuntar a l'eficàcia positiva i científica de la civilització occidental els valors ètics i humanitzadors de la cultura greco-romana-cristiana per tal de fer sortir a llum espais viables de realitat raonable. ♦

32

C/ GRUP ESCOLAR, 68
LLUCMAJOR
TEL.: 971 12 10 81

Gimnàs a Punt

ACTIVITATS PER A TOTA LA FAMÍLIA

JAZZ

AERÒBIC

STEPS

AERÒBIC INFANTIL

GIMNÀSTICA ARTÍSTICA

TAEKWON-DO

HAPKIDO

MANTENIMENT

SAUNA

SOLÀRIUM

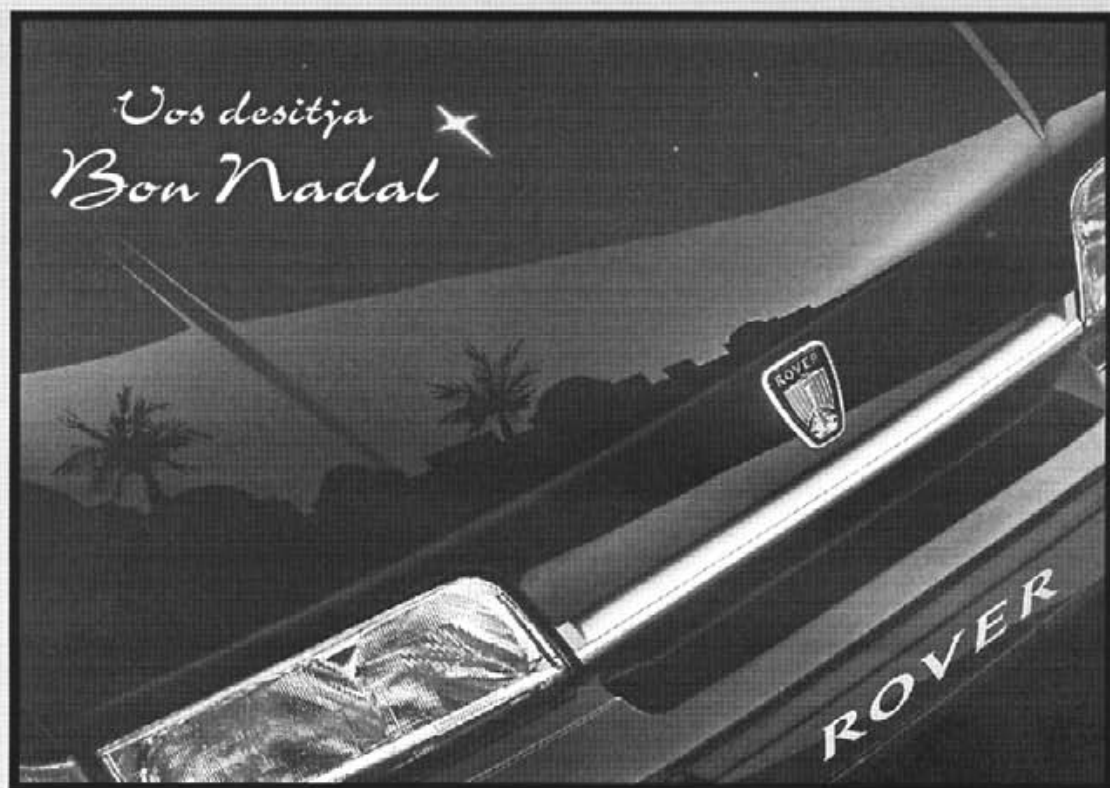
MASSATGES

**SALA DE MUSCULACIÓ AMB
LA MÉS MODERNA MAQUINÀRIA**

700 M² D' AMPLES I COMFORTABLES

INSTAL·LACIONS AL SEU SERVEI

*Vos desitja
Bon Nadal*

ILLA MOTORS, S.L.

Avda. Ramon de Sant Martí, s/n
Tels. 66 01 46 - 908-63 00 49
Fax. 66 22 39 - (Llucmajor)

33

TELYCO
LLUCMAJOR
SIARENAL

Grupo Telefónica

Alta de Líneas Telefónicas.

Teléfonos Básicos, Inalámbricos, Contestadores.

Teléfonos Móviles.

Fax (papel térmico y normal).

Centralitas telefónicas.

Contratos de Mantenimiento.

Venta y Reparación de Equipos Telefónicos.

Distribuidor Oficial:

Moviline

Movistar

B O N E S F E S T E S

C/. Antonio Maura, 57 Bajos. - 07620 LLUCMAJOR - Tel.: 971 12 10 83 - Fax: 971 66 40 46
C/. Reyes Católicos, 33 - 07007 Palma - Tel.: 971 27 34 06 - Fax: 971 25 02 71

Testimonis documentals de la nostra història

Sebastià Cardell i Tomàs
Bartomeu Font i Obrador

(XIX)

Mobiliari del Claustre de Sant Bonaventura i de la Casa de la Villa (1847)

Un dels moments més representatius i importants de l'arquitectura religiosa llumajorera és, sens dubte, el claustre del Convent de Sant Bonaventura que edificaren els Fra Menors al segle XVIII i ara que es parla tant de la seva recuperació per part de l'Ajuntament de la nostra ciutat per tal de donar-li una funció al·lò que representa aquest recinte monumental, ens anirà bé conèixer el seu estat a l'any 1847. Hem de tenir en compte que la titularitat passà de la Junta de Enajenación de Conventos a la del nostre Ajuntament l'any 1842 i per això ja havien passat cinc anys d'abandó i d'incúria per part de les Autoritats desamortitzadores i no parlem dels altres set anys que des de que l'Estat se n'apropià i, tenint en compte això, ens reafirma més en el llarg període en què tot el monument corria un evident perill de destrucció.

Llumayor nueve Julio de 1847. En vista de haver evacuado la Casa Consistorial de esta Villa Antonio Gimenez ex-oficial Sasche y estar encargado este de los muebles y enseres que hay en el cuartel y en dicha casa recibase inventario para que se entregue de dichos muebles y enseres es decir D. Gabriel Serra teniente de los que quedan en el cuartel y de los que quedan en esta casa Juan Taberner esposo de Francisca Ana Mut.

Inventario recibido en el cuartel y pavellon de oficiales en el ex-convento de esta Villa.

Pavellon

Un almirez de barro. Una tablilla para cortar verduras. Dos espuelas de esparto. Una luz con su vidrio y su tablita. Un candado con su llave en el armario. Un cantaro. Cuatro sillas de anea nuevas i dos id. de id. viejas. Dos cortinas y una verga de hierro en la alcova. Un catre completo. Un gergon nuevo. Un colchon id. Una escupidera de cafe. Una lebrilla. Una tarima de brasero. Ocho sabanas. Doce mantas. Nueve cabezales. Una alacena con su candado y llave. Una cama completa de tropa que se compone de dos banquillos y tres tablas. Un cabezal de lana.

Cuarto de Carabineros

Seis camas completas. Un paño de mesa. Una servilleta. Una mesa con su cajon y llave. Cinco sillas de asiento viejas. Un lavamanos con su pie de madera. Un velon de metal para alumbrar. Una chocolatera de alumbre con su molinillo. Dos vasos para beber. Tres platos blancos. uno con un portillo. Dos fuentes id. Una sopera id. Un bra-

sero de barro con su tarima. Un cantaro de barro. Unas parrillas de hierro. Dos tapaderas de hoja de lata. Unas tenazas de hierro. Una sartén de alumbre.

Cuarto de la Guardia Civil

Cinco camas completas menos los cabezales. Tres sillas a medio uso y una inutil. Un candil.

Dentro del Cuartel

Cinco gergones llenos y cuatro camas completas.

Casa Consistorial

Cuarto de Cobranza

Una mesa de encina con sus cajones, candado y llaves usada. Un tintero de vidrio con su salvadera de bronce. Dos sillas de cuerda con respaldo. Un banco con respaldo. Dos sillas viejas. Dos nuevas de anea. Una silla de brasos. Una puerta con candado y llave.

En la entrada Principal

Unas puertas con su candado y llaves. Un banco enclavado en la pared. Cinco tablillas, dos con su hierro y candados y llave. Un vaso con su arancel. Cuatro sillas de anea buenas. Cuatro sillas de madera, su asiento, y con brazos. Una tarima de brasero usada. Un banco con respaldo. Un medio estadal de hierro. Un tambor con sus arreos. Una mesa grande de alamo. Dos velones uno grande y otro mediano de laton. Tres cubiertos de madera. Un par de barquillas una con sus alquas. Diez y siete platos blancos medianos. Seis platos obra de pipa. Una chocolatera de hoja de lata con su almorrainillo. Una cicara. Dos tasas de caldo. Una hotella ó redoma de vidrio negra. Dos de blancas. Cinco vasos para beber. Dos coherteras de hoja de lata y una de barro. Una tinaja buena y nueva. Una puertecilla con candado y llave.

Dentro la cocina

Una puerta con candado y llave. Unas parrillas de hierro. Una tablilla para cortar verduras.

Dentro

Una puerta con su cerrojo, candado y llave. Un manajo de llaves atadas. Un peso carnicero de una libra. Un peso de media libra. Otro peso de libra tendera. Media libra de id. Cuatro onzas de id. tres onzas de id. una de id. y media de id. Una cuarta y un corton de barro. Una espada de montar sin bayna. Una ohera, un martillo y una escarpara. Dos argollas. Dos cadenas de hierro para asegurar los presos. Una carutxa de madera. Una alabarda para sacar los muertos. Seis grillos y dos grillettes utiles y otro inutil. Cinco escopetas viejas. Una pistola. Una re-

ja de hierro.

Dentro la Pajera

Un canuto de hoja de lata. Otro de id. Veinte y ocho canutos de barro. Cinco canananas viejas. Una medida de sal. Un hierro de rayador. Dos escupideras de barro.

Dentro del Cuarto de Oficial

Una puerta con candado y llave. Una mesa con su cajon, candado y llave. Cuatro sillas de anea nuevas. Un librillo de obra fina de Valencia con sus trespies. Dos colchones uno viejo y otro medio. Un gergon bueno. Un catre completo. Una puerta en la ventana con su bastimento y vidrio.

Dentro del cuarto de arriba

Una puerta con candado y llave. Dos sillas viejas. Un foragil con tres brancas de hierro. Tres foragiles de hierro de mano. Dos bastimentos de vidrio. Tres granos de cevada de madera. Dos cuerdas de esparto. Tres manojos de id. un cesto grande lleno de vasos de vidrio, alcornoques y hilos de hierro. Un brasero viejo de alambre con su tarima. Una arca vieja con su candado y llave. Siete sabanas buenas y nuevas. Dos cotonadas. Dos mantas de algodón, tres almoadas, una con perfelan. Tres servilletas, cinco manteles, cuatro paños de manos viejos. Dos paños de seda que sirven para las comidas. Dos hierros vulgo manuellas, dos gujas de hacer barrobins. Un picazon pequeño, un picazon grande, dos parpals uno grande y otro chico. Un almirez de piedra.

Cuarto del asistente

Una puerta con candado y llave. Dos escalones de madera. Una cama de soldado. Un gergon con su cabezal. Una silla vieja. Una puerta con rejas de hierro en la ventana. Una argolla de hierro enclavada.

Sala Principal

Un cuadro de la Reyna D^a Isabel 2^a, con vasa de caoba. Un plano del Cementerio hecho por D. Lorenzo Abrines. Un cuadro de Fernando 7°. Los planos de la Iglesia de D. Isidro Velazquez. Un cuadro del Santo Cristo. Una medida para los quintos. Tres sillas de piel con respaldo y brasos. Diez y nueve sillas de anea buenas. Una mesa con su cajon y tapetes, el uno de vayeta viejo y el otro de paño y de vayeta nuevo. Un banco enclavado en la pared. Tres cuadros ó puertas del organo de la Iglesia viejos. Un brasero nuevo de alambre con su tarima de pino dorsal todo nuevo. Un tintero de bronce con su salvadera de la misma especie.

Gabriel Tomás Testigo. Nicolás Taberner testigo (rubricado). Antonio Salvá Srio. (rubricado)

AMLLSM. ♦

La cuina tradicional

Antònia M. Bonet

Uns mesos enrera, parlàvem de la conveniència de preparar els aguiats de salses un dia abans de menjar-los. Contràriament a totes les altres preparacions culinàries que fetes just al moment de servir arriben al seu punt òptim. És obvi que comporta una molèstia i esforç recompensats pels resultats que s'obtenen. Aquestes molèsties poden ésser mínimes si amb antelació hem preparat els ingredients a emprar. Llavors, sols ho haurem de torrar, fregir, bullir o mesclar segons convengui. La següent recepta n'és un cas.

Esclatassangs saltejats

Així per exemple, uns esclatassangs saltejats ens duran escassos minuts de feina si ja els tenim nets dins un plat, dins un altre, el julivert i alls picats i la pella disposta per posar al foc.

Per a 4 persones

800 g. d'esclatassangs, a ser possible mallorquins.
2 dl. d'oli d'oliva.
4 alls trinxats.
1 ramallet de julivert trinxat.
sal, pebre i un raig de llimona.

Dins una pella amb l'oli, saltejem, a foc molt viu, els esclatassangs, dividits amb trossos iguals i més aviat grossos, afegirem els alls, julivert, sal i pebre. Uns minuts bastaran per coure'ls, en acabar els regarem del suc de llimona.

Per reforçar un aperitiu d'aquestes Festes, amb els interiors de l'indiot, freixura i sang, podem preparar un frit, que en die de Nadal i es compon dels ingredients descrits. S'elabora d'igual manera que un frit de xot però més carregat de pèsols, carxofes i patates. El que farem es tallar-lo molt més petit que de costum.

I per Nadal, indiot

El vos venguin anomenat gall d'indi, turkey, puter, tachino, dinde, pavo o simplement indiot, guisau-lo aquest Nadal, emplantant aquesta fórmula. Rompreu el malefici de l'indiot eixut, surenc i pesat, convertint-lo amb un plat del qual guardareu bon record.

Necessitarem: Un indiot femella, molt tendre, el pes és indistint sempre que sigui un animal molt jove. Ben net i buit el seu interior, el friccionem de sal i l'arruixem per dins i de fora, de vi ranci o Xerès. Dins una pella, saltejem amb dues cullerades de saïm els següents ingredients: 50 g. de cuixot curat, 250 g. de llomillo de porc i 5 salxitxes tot tallat a daus. Afegirem 150 g. de prunes seques, 100 g. d'albercocs, igualment secs (els quals haurem remullat unes hores dins Xerès) 25 g. de panses de Corint, 30 g. de pinyons, una poma pelada y trossegada, 18 castanyes pelades, una trufa trinxada, sal, canyella, pebre i el Xerès de la maceració de les fruites.

Enllestida aquesta operació, que serà ràpida, procedirem a omplir l'indiot del farciment que acabem de preparar i cosirem l'obertura. La part del coll es farceix també abun-

dosament, si hem tingut la precaució de deixar la pell d'aquest, el més llarg possible.

Cobrirem completament el pit de l'au, de tires de xulla fresca, de porc negre; tallada el més ample possible; les fixarem amb cordellina. Ben bridada la col·locarem dins una rostidora i la courem al forn unes tres hores a foc suau. Durant la cocció, cuidarem que no hi falti en cap moment l'equivalent a un tassó d'aigua, així entre el suc que es desprèn i la lenta cocció s'anirà fent la salsa amb la qual, regarem l'indiot tantes vegades com volguem.

El darrer i principal ingredient, indispensable per gaudir d'aquesta recepta del dinar de Nadal és el nombre de conte de qualsevol dels nombrosos bancs que admeten, destinen i encauen les donacions als damnificats d'Honduras, Nicaragua i El Salvador.

Bon Nadal a tots ♦

SA FILOA

C/. MELIÀ, 3 - LLUCMAJOR

FONTANERIA LLUCMAJOR S.L.

Instal·ladora Autoritzada núm. 375

**Instal·lacions sanitàries - Calefacció
Piscines - Aire condicionat**

*Amb calefacció i aigua
calenta sanitària*

*Si teniu qualche problema
cridau-nos.*

Estam al vostre servei

C/. Ciutat, 14 - Tels.: 66 00 53 - 989/17 05 70
Lluçmajor

GOVERN BALEAR

HO TENIM TOT PER ACONSEGUIR-HO TOT.

A Ses Illes tenim la gent per aconseguir tot allò que és menester. Tenim artesans, arquitectes, hotelers. Tenim ramaders, industrials, metges. Tenim pescadors, informàtics, artistes. Tenim pagesos, científics. Tenim tots els professionals i, sobretot, tenim tot un món per davant.

**SES ILLES: HO TENIM TOT
PER ACONSEGUIR-HO TOT.**

Sa penya d'es falcó

AQUEST BATLE NOSTRE, quan li donen el micro, pareix el President de la Societat de Caçadors (no hi ha qui l'aturi!). Tanmateix hi ha una gran diferència entre els dos. Mentre que el primer té uns poders que li permeten unes decisions que ens afecten més o menys a tots, i fins i tot podran afectar els que encara no han nascut, les decisions del segon, el qual fa una bona feina, poden ser subsanades per ell mateix i pels seus successors, i cap mal no serà irremediable. No passa així amb les decisions dels polítics, sobretot quan es refereixen a qüestions urbanístiques, que quasi sempre, els mals fets són irreversibles.

LLUCMAJOR NO RENUNCIA A TENIR MÉS HOTELS, és el titular d'una extensa entrevista publicada pel Diari de Balears el passat 29 de novembre, al batle Gaspar Oliver.

"Voleu créixer a nivell de planta hotelera?"

R.- Nosaltres tenim 10.000 places turístiques i no renunciem a mantenir-les, i a més a més, a augmentar-les. Considerem que amb el territori que tenim, aquestes deu mil places representen una xifra ridícula si ho comparem amb altres municipis costaners com CALVIÀ.

En un altre moment de l'entrevista, diu: **"La universitat privada potser és polèmica perquè qualsevol la voldria a casa seva i no la té. Estic convençut que si fos a CALVIÀ ja estaria feta"**.

L'amo en Gaspar, deuen tenir vocació d'Obrador o de Nàjera. No vos heu equivocat de poble? És el vostre ideal, fer de Llucmajor el que els altres han fet de Calvià? Si és així, no els critiqueu. L'única diferència que hi ha entre vos i ells és que uns vos deis de dretes i els altres d'esquerres; ells han depredat el seu territori i vos també ho preteneu.

"Amb la moratòria que aprovà el Govern, i amb la redacció de les directrius d'ordenació territorial es té en compte l'opinió dels batles?"

R.- S'HA CREAT UN DEBAT PROTECCIONISTA, quan nosaltres a Llucmajor ja havíem introduït els retalls el mes de juliol. A més duim a terme una important tasca de vigilància i control d'infraccions urbanístiques. Crec que és més important això que el fals debat dels metres de parcel·la mínima per construir si no va acompanyat d'un control. Concretament, en el cas de SANTA MARIA, tothom sap que hi ha moltes construccions il·legals i hauríem de veure si hi ha expedients d'infracció urbanística. Jo convidaria a venir a Llucmajor i vegeu si hi ha cap casa a foravila sense llicència d'obres que no tenguí l'expedient obert".

ÉS BEN POSSIBLE que a Santa Maria hi hagi infraccions que s'obliguin a subsanar, o no, però ni aquest fet, ni el que els celadors d'obres obrin expedients als infractors, no justifica la vostra actuació en matèria urbanística al nostre terme.

Només vos moveu quan hi ha una denúncia formal de qualque afectat per la infracció i que la no actuació per part

vostra, podria ser, (a causa de la nova llei d'infraccions urbanístiques), motiu de sanció administrativa, econòmica i, fins i tot, penal, i també podent anar a la presó.

La generalitat d'expedients urbanístics d'infraccions no legalitzables, no es tanquen mai i s'ajornen per a l'eternitat. Pel que fa als legalitzables, tots els constructors, especuladors, i picapedrers que es dediquen al negoci de la construcció, saben i aconsellen als particulars que volen edificar, que el camí de la il·legalització, expedient inclòs, és el camí més curt i també el més barat.

"Un focus de polèmica és el projecte de la universitat "Rei Jaume III"..."

R.- "EL CIM JA TARDÀ DOS ANYS a contestar, per dir que no. Nosaltres varem aprovar l'interès general per tal que es pugui fer una universitat i això suposa haver de classificar uns terrenys com a urbanitzables, només per això i no per fer-hi habitatges ni hotels". "Una universitat i un camp de golf, sí que ho volem. Només en tenim un, de camp de golf i en volem un altre. A Llucmajor tenim poca cosa".

I sobretot, poca aigua! L'aigua potable de l'aqüífer de Son Antelm cada dia que passa es salinitza més, mentre els pous del golf, tot l'estiu n'extreuen un cabal per subsanar les deficiències d'unes aigües mal depurades pel colador mal anomenat depuradora de Son Antelm. Mentre contribueix a l'enriquiment d'uns pocs (americans) els mallorquins cada vegada més hem d'acudir als supermercats per comprar l'aigua per beure, perquè en molts de casos superen els nivells mínims de sals minerals que aconsella la CEE.

Però no basta un golf, n'hem de fer un altre, i "el poble, a prendre..."

Quant a la tardança del CIM a dir NO, la creim correcta, però cal recordar que el PSOE, al principi de la seva legislatura, posà en marxa el polígon de Son Antelm i, essent vos conseller d'Indústria, no es va poder posar en marxa fins que vos feren batle.

L'amo en Gaspar, sou com els de Sineu que "veuen el gep dels altres, però no es veuen el seu".

I PARLANT DE LA UNIVERSITAT, el que temem és que aquests terrenys aferrats als Hotels Maioris i gestionats per la promotora Maioris Dècima, acabin com el centre geriàtric de Son Antelm, convertits en hotels i en camps de golf. I com, més prest o més tard acabarà l'altra zona d'interès social de Llucmajor: les pistes de carreres de davant son Verí. ♦

Esports

Infantil masculí

Guillem Oliver

38

Per un error administratiu juguem al grup A, quan realment quasi tots els jugadors són de primer any. El seu lloc era per jugar al grup B; així i tot es defensen molt bé, donades les circumstàncies, perquè han guanyat tres dels vuit partits jugats i ocupen el setè lloc d'un grup de dotze, on com es pot suposar majorment els són superiors per l'edat, tenint en compte que un any per un infantil és molt de temps perquè és una temporada d'aprenentatge.

En Simó Rubí com a entrenador i en Xesc Vidal com a delegat, ens informen del bon caràcter dels jugadors i de la gran afició que demostren aplicant-se al màxim en els entrenaments. Si bé és ver que l'estatura mitja és bastant baixa, en part, aquesta condició queda superada perquè els jugadors no donen cap pilota per perduda, són uns grans lluitadors i són sobretot fidels seguidors de les instruccions dels preparadors que, tot ho hem de dir, estan en el primer any com a tals.

Quan ja havia començat la temporada es va incorporar un nou jugador, en Tomeu Sureda, que no és a la foto, els demés són: Toni Jaume, J.M. Sorell, Jaume Vidal, Dani Ji-

ménez, M.A. López, Mateu Llompert, M.A. Cardell, F.X. Cifre, X. Borràs, Insinio Pascual, Joan "Curro" López, Marcos Sánchez i Dani Gálvez.

Esperem i desitjam que els resultats que han obtingut fins ara, que es consideren un èxit, continuïn i millorin, si és possible, perquè la dedicació de tots així ho mereix. L'any que ve, en què la major part de jugadors continuaran jugant plegats en el mateix equip perquè seran de segon any, ens demostraran tot el que hauran après i el compacte que poden fer un equip. ♦

LLUCMAJOR

SERVEIS

INFORMATICS S.L.

C/. Major, 107 - 07620 - Lluçmajor

Tel./Fax 12.07.97 - Mòvil 909.78.42.20

SPORTS

ca'n salom

Sabates

Infantil i juvenil

GUANTITOS

(Talles 18-40)

C/. Músic Joan Xamena, 12 • Lluçmajor

Notes columbòfiles del mes d'octubre

Joan Jaume Sastre

La Darrera Fira Il·lucmajorera ha centrat totes les activitats d'aquesta mesada. La mostra va donar possibilitats al Club Columbòfil de donar a conèixer el nostre esport a tots els que la visitaren.

La Junta Directiva, va plantejar un estand des de tres aspectes distints i a la vegada complementaris: un era la mostra selectiva de trofeus, aportats pels socis i ex-socis que volgueren, que mostraven els premis aconseguits pels coloms classificats en les proves del Gran Fons, Provincials, Regionals i Nacionals. Un segon aspecte fou la documentació que va estar a disposició del públic i que feia referència a escrits publicats en periòdics i revistes, de caràcter regional, nacional o internacional, relacionats amb les victòries aconseguides pels socis Il·lucmajorers. Sobre aquest punt s'ha de ressenyar la documentació aportada p'en Julià Monserrat i en Llorenç Tomàs a més de les aportades pel Club. I el tercer aspecte fou l'espai, que amb el títol "I a ells qui els protegeix", remarcava un seguit de documents gràfics on es mostrava el mal que estan fent les rapinyaires a l'esport columbòfil.

Altres temes columbòfils que s'han tractat en el mes d'octubre han estat la possibilitat de dur a terme l'Exposició Regional, Nacional i Ibèrica que es farà a Espanya l'any 2000. El Club s'està plantejant molt seriosament el poder dur aquesta mostra a la nostra localitat, les passes ja s'estan fent i pareix que no hi ha d'haver cap problema que no pugui ser vençut amb l'ajuda de tots. Des d'aquestes línies ho volem donar a conèixer i ressenyar la importància que tendria dins el món columbòfil la nostra vila i el Club organitzador i les possibilitats d'aprofitar la visita d'uns quants de milers de persones per poder incloure una mostra dels nostres productes més representatius com són els embotits de porc negre, les sabates i els licors. Aquest acte no només hauria de tenir el suport de l'Ajuntament, cosa que no es dubte i que sempre ha estat una realitat en totes les activitats d'àmbit local o regional dutes pel Club, sinó també pels comerços Il·lucmajorers.

Finalment s'ha plantejat el començament de les amollades d'entrenament dintre de la línia de ponent i que començaran a Can Pelín acabaran el mes de gener duent els nostres coloms al Port d'Andratx.

Notes columbòfiles del mes de novembre

En data de 30 d'octubre, es va dur a terme la reunió del Grup Mallorca, on hi va haver alguns canvis que afecten al Pla de Curses de la propera temporada.

Els articles 4.1 i 4.2.1. foren modificats, el primer quedà així:

Coloms no viatjats:

Per anar a mig fons mínim una Eivissa.

Per anar a gran fons mínim una Eivissa i una Velocitat.

El segon, l'article 4.2.1.

Quedà anulat.

A més al projecte d'amollades del Grup se li afegeix una Eivissa, el dia 10 d'abril, que en el nostre Club serà

considerada com a entrenament.

També han donat a conèixer que les amollades de velocitat es faran des de Calp, les de mig fons des d'Oriola i les de fons des de Baza. Seguidament s'han canviat els punts d'amollada dels dies 10 i 17 d'abril del 1999, que queden de la manera següent:

10-04-99 Eivissa (entrenament) i Calp.

17-04-99 Llorca i Badajoz.

Les amollades de gran fons: Puertollano i Badajoz es faran, a ser possible, els divendres.

I per acabar, recordar que pels campionats i classificacions socials, els coloms de mig fons (Oriola) han de ser comprovats el mateix dia de l'amollada, per poder puntuar.

El pla d'entrenament per a la temporada 1998-1999

En els mesos de novembre, desembre i gener l'activitat que tindrà més importància per a la majoria dels socis del Club Columbòfil Il·lucmajorer, serà el pla d'entrenament a que sotmetran als coloms d'aquest any.

Els punts d'amollada són:

04-11-98 Can Pelín

11-11-98 Son Verí

18-11-98 Son Verí

25-11-98 Aquacity

02-12-98 Moll de Ponent

09-12-98 Moll de Ponent

16-12-98 Palma Nova

23-12-98 Casino

30-12-98 Cala Figuera

05-01-99 Cala Figuera

13-01-99 Santa Ponça

20-12-99 Santa Ponça

27-12-99 Port d'Andratx

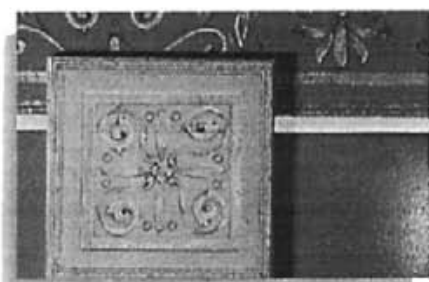
De les quatre amollades d'entrenament dutes fins aleshores s'ha de ressenyar la de data 18 de novembre en que els coloms foren amollats a Son Verí, just devora les pistes de curses de velocitat. Es va caracteritzar per les inclemències climàtiques en què es trobaren els coloms, un cel nuvolós amb pluges intermitents i vent fred. A la major part dels nostres coloms, a la nit, mancaven algunes de les aus i avui encara hi falten. ♦

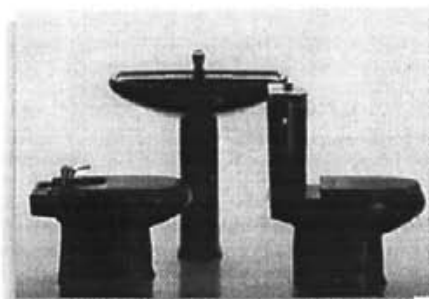
**Jaume
Gost**

Compra - Venda Antiguitats

C/. Aragó, 310 Baixos (Palma)
Tels. 971 47 51 44 - 907 36 58 45

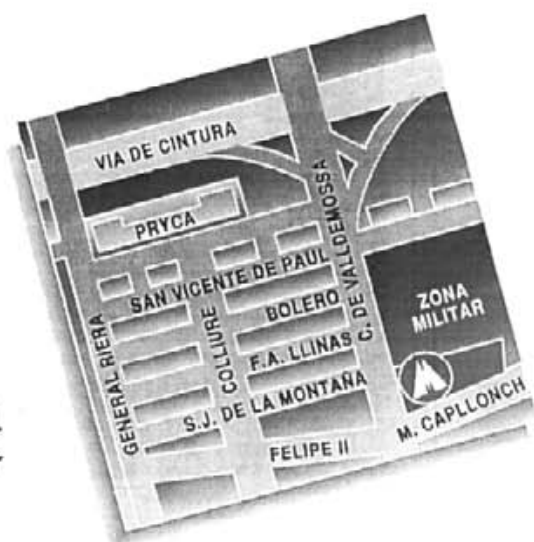
BANYS, TRESPOLS I REVESTIMENTS,
CALEFACCIÓ, AIRE CONDICIONAT...

TOT

de Massanella

Roca

MASSANELLA S.A.

Ctra. de Valldemossa, 44. - Tel 75 03 45 - Palma

Entre noltros

Naixements

- Lluís Puigserver Nicolau, fill de Lluís i Maria, nasqué el 21-10-98.
- Angel-Herminio Risueño Nicolau, fill de José Luis i Pilar, nasqué el 28-10-98.
- Laura-Esperanza Alguacil Jiménez, fill de Francisco Javier i Esperanza, nasqué el 2-11-98.
- Miquel Marc Rigo Gelabert, fill de Miquel i Magdalena, nasqué el 30-10-98.
- Maria del Mar Antich Cardona, fill de Francesc i Irene, nasqué el 6-11-98.
- Rebeca Dueñas Galindo, fill de Carlos Luis i María Amparo, nasqué el 2-11-98.
- Antoni Crespi López, fill de Rafel i Ana, nasqué el 13-11-98.

Matrimonis

- Francisco Romero Gemar i Margarita Bonín Muñoz, es casaren el 3-10-98 al Convent de Sant Bonaventura.
- Francisco Morales Jiménez i Maria Carmen Espigares Ballesteros, es casaren el 17-10-98 a l'Església de Ntra. Sra. de la Lactància a S'Arenal.
- Pere Ballester Roca i Catalina Ramon Romera, es casaren l'11-10-98 al Convent de Sant Bonaventura.

- Jordi Escandell Frau i Antonia Oliva Martínez, es casaren el 20-9-98 a l'Església de Ntra. Sra. de la Lactància a S'Arenal.

- Gabriel Miquel Soler i Antònia Oliver Tomàs, es casaren el 3-10-98 a l'Església de Ntra. Sra. de Gràcia.

- Celestino Dorta Rodríguez i Juana María Lara Nila, es casaren el 6-11-98 al Jutjat de Pau.

- Antoni Llabrés Jiménez i Joaquina Lluïsa Garau Puigserver, es casaren el 3-10-98 a l'Església Ntra. Sra. de Gràcia.

- Francisco Astorga Delgado i Maria Teresa Bibiloni Salom, es casaren el 24-10-98 al Convent de Sant Bonaventura.

- Miquel Coll Martínez i Maria Gelabert Garcias, es casaren el 5-10-98 a la Parròquia de Sant Miquel.

- Miquel Clar Reynés i Maria Josefa Córdova Molinero, es casaren el 4-11-98 a l'Església de Ntra. Sra. de Gràcia.

- Sergio Quintas Ramos i María Dolores Ruiz Vadell, es casaren el 20-11-98 al Jutjat de Pau.

- Lluç Antoni Tomàs Cañellas i Isabel Cirer Salvà, es casaren el 31-10-98 a l'Església de Ntra. Sra. de Gràcia.

- Antoni Ramis Llull i Margalida Xamena Terrassa, es casaren el 14-8-98 a l'Església Ntra. Sra. de Gràcia.

Defuncions

- Margalida Ordinas Salvà, morí el 27-10-98 als 86 anys.
- Manuel Luque Funjet, morí el 27-10-98 als 74 anys.
- Bernat Cardell Barceló, morí el 31-10-98 als 87 anys.
- Aina Prohens Orfí, morí el 8-11-98 als 83 anys.
- Maria Capellà Jaume, morí el 9-11-98 als 83 anys.
- Petra Munar Mateu, morí el 15-11-98 als 73 anys.
- Fèlix Gallego Guilell, morí el 5-11-98 als 45 anys.
- Pau Taberner Tomàs, morí el 25-11-98 als 90 anys. ♦

CENTRE D'ESPECIALITATS MÈDIQUES

Medicina General (Igualatori)
 Pediatria
 Cardiologia i Aparell Respiratori
 Aparell Digestiu
 Anàlisis Clíniques
 Cirurgia General
 Cirurgia Vascular
 Neurocirurgia
 Cirurgia Plàstica i Reparadora
 Nutrició i Dietètica
 Ginecologia i Obstetrícia
 Dermatologia
 A.T.S. (Infermeria)

HORARI:
 de les 9'00 h.
 a les 21'00 h.

Clínica Dental
 Ortodòncia
 Maxilo Facial
 Psiquiatria
 Psicologia
 Traumatologia i Cirurgia Ortopèdica
 Ortopèdia
 Rehabilitació i Fisioteràpia
 Oftalmologia
 R.X. Radiologia ...
 Podologia
 Centre Auditiu

ASSEGURANCES: AXA - ADESLAS - AGRUPACIÓ MUTUA - ASISA - IMECO CAJA SALUD - MEDIFIATC
 GROUPAMA - NOVOMEDIC - ONCE - PREVIASA - SANITAS - VITALICI - L'ALIANÇA - WINTERTHUR
 L'ESTRELLA - ALLIANZ-RAS - MUTUA D'ACCIDENTS: FIMAC - FREMAP

Plaça d'Espanya, 56 - Tel.: 971 12 00 64 - Fax: 971 120 426

Sopa de lletres

7 Capelles de l'Església Parroquial
de Sant Miquel de Lluçmajor

Llorenç Mascaró

E O B G A J O D A E Q E F A O T Ç B O G A
T A S O X A Ç L I F X A Ç Ç A V R E L I T
U V I A B Ç A Q R D Q E I N L Ç I A I Y B
A T O O M R A V O P I L Q A V H T U A G E
I E A X C O O L A Ç B S D R M M O X B G A
C Ç B O C H R W I V N R E M T L O E X L
V A V V P T J T A H Ç F P P D S H L A K E
C I U N T A N S A N T J O S E P P H B I G
X B C A C R A O L N C U D E L R O S E R A
E X G P J G E I Q L I F Ç L V Q R A U D U
V E I I N A E A O D Ç L P E B Ç P S B A E
A V X C P S A P E P P Q A D A I A E S C O
U P G A N A A L H A F Ç B T A C R D X L A
B J X I O T S N A Y P A Y S A S Z A F O Z
S E A A C D P G T B I P P I T C U V O D O
A R B O O J B F N A C B O R I T A B P A G
I N I L O O A E C Z A Ç Z C P F C T D Ç P
X V O X F Z D I O A O I J C B S J Ç N Ç A
A R F Z A A T D N A E Ç N O Z E U P E A Q
S O N A J B O N A Ç O A Z A T Y D A A P S

42

Solució del mes passat

- John Wayne
- Fred Astaire
- Roger Moore
- Ginger Rogers
- Marlon Brando
- Sylvester Stallone
- Sean Connery
- James Dean

- Al camí de Campos (carrer de Jaume II), sobre una voràvia que no passa del metre d'amplada, hi ha un pal d'electricitat que hi posaren fa una pila d'anys a causa de les obres que es feien en una casa a l'altra banda de carrer. Els permisos d'obra que dona l'Ajuntament solen ser per dos anys. L'obra en qüestió fa més temps que es començà. Com que no hi ha cartell anunciador de la durada de què gaudeix, no sabem si pensen construir-la durant 20 anys (fa molt de temps que està aturada). Si fos així, no seria convenient que l'Ajuntament fes les passes necessàries per solucionar-lo o exigir, a qui correspongui, que retiri l'obstacle del mig de la via pública? ♦

ASSEGURANCES

Agència Lluçmajor

Ramon Nicolau S.L.

(Peugeot)

ZURICH

C/ Marina, 104 • Tel.: 971 66 05 21 (Lluçmajor)

- Compra i venda d'antiguitats •
- Restauració de mobles • De tot i més •

Camí de Son Oliver, 4 - S'Aranjassa (Palma)
Tels.: 971 742 533 • 909 716 881

SYP

SERVEI I PREU

**A MÉS D'UNES BONES OFERTES ESPECIAL NADAL
MANTENIM EL COMPROMÍS DE MÉS DE 1.000
PRODUCTES A BAIX PREU**

SYP

VOS DESITJA

BONES FESTES

C/. Nicolau Taberner, 39 - Tels. 12 06 97 - 12 06 98

"SA NOS TRA"

CAIXA DE BALEARS

VOS DESITJA BONES FESTES

SEAT

Rubí Automòviles Lluemajor, S.L.

Ctra. Arenal s/n - Tel. 66 02 34 - 66 16 18

El nuevo Lupo.

Incluso después de varios kilómetros, un automóvil debe tener el mismo atractivo que el primer día. Y el nuevo Lupo posiblemente uno de los coches mejor preparados para dar esta respuesta. El Lupo tiene una carrocería totalmente galvanizada sobre la cual Volkswagen ofrece una garantía anticorrosión de 12 años. Una plancha de consola superior y varias soldaduras adicionales proporcionan una elevada resistencia a la torsión en toda la carrocería. Esto mejora el comportamiento frente a una colisión y garantiza una gran exactitud en el encaje de las piezas, dejando entre sí medidas de separación mínimas. Es en esos detalles donde se percibe la calidad Volkswagen.

Vos desitjam un Bon Nadal i una bona fermança!

AUTO - ELECTRIC
Barcelo
S.L.

AlliedSignal
AUTOMOTIVE
Bendix®

Ronda Ponent, 26 - Tel. 66 01 70

El primer servei Bosch es va fundar a Hamsburg l'any 1921. I ja el 1930 existien 2.750 serveis a 78 països del món. Actualment existeixen 10.000 serveis a 121 països.

Recanvis originals amb la garantia del recanvi i mà d'obra

Mecànica en general.
Especialitat en electrònica.
Injecció gasolina.
Frens ABS i ASR.
Direcció.
Amortiguament.
Aire Condicionat.

